

Vorbește Acestui Munte

23.11.1959

¹ Mulțumesc. Vă puteți așeza. Îmi pare rău că am întârziat, dar eu, tocmai așa cum veneam, a sosit un caz de urgență și ei erau afară aici, în curte. Și eu tocmai slujeam unei persoane dragi care numai ce venise pentru o stare mintală din spital, disperată și o mămică care a intrat într-un șoc de la pierderea bebelușului ei. Și ei tocmai au adus-o de la spital și ea era așa de disperată că a trebuit să o iau imediat. Și eu sunt sigur că Dumnezeu a ascultat rugăciunea chiar acum și ea va fi în ordine. Bietul soț, tremurând și eu știu ce este aceea; eu am trecut printr-o mulțime din aceea eu însumi, pierzându-mi familia și știu ce înseamnă asta. Așa cum mama lui Billy...Tu trebuie să treci prin acele lucruri ca să-ți dai seama ce înseamnă ele cu adevărat pentru tine. Tu trebuie...Acea care îndură acele lucruri știu cum să simtă cu alții.

² Și deci acum, oricând se ridică o urgență ca aceea, ei bine, amintiți-vă, noi încercăm s-o luăm imediat. Altfel, încercăm să le vorbim aceluia care sunt în starea se așeze sau să stea în adunare puțin timp. Noi încercăm să le vorbim ca să zidim credința în jurul lor. Doar urmăriți, cea mai mare parte a mărturiilor care vin la mine în adunările mele sunt de la oameni care sunt vindecați chiar afară în adunare. Nu sunt mulți care ajung la mine aici pe platformă să mă rog pentru ei. Eu iubesc să mă rog pentru oameni; aceea este slujba mea. Dar nu sunt prea mulți la care eu ajung personal, ci este Duhul Sfânt, credința lor care se ridică în ei încânte ajung vindecați.

După servicii,(Cei de la biroul meu ar putea să vă spună), sute de scrisori curg din locuri unde am fost, de la oameni orbi, poate au stat în adunare și s-au dus acasă doar gândindu-se la ea; o săptămână mai târziu și-au primit vederea. Sau umblau de-a lungul străzii și ceva s-a întâmplat și--și un olog stând într-un scaun cu roțile și dintr-o dată s-a ridicat și a început să alerge. Vedeți, este doar...Dacă voi cereți această binecuvântare...

2VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

Uneori Dumnezeu nu poate răspunde chiar atunci. Câți știu asta? Vă amintiți, Daniel s-a rugat și eu cred că au fost douăzeci, douăzeci și una de zile sau așa ceva, înainte ca Îngerul să poată ajunge la el. Dar în final El a ajuns; doar---doar lăsați-o în pace. Și așa de multe mărturii noi am putea să vă spunem despre sute și sute de lucruri care s-au întâmplat în acel fel.

³ Acum, noi încercăm să plasăm trezirea chiar în cea mai bună atmosferă în care noi putem. Noi nu punem accentul pe ceea ce noi numim vindecare divină, pentru că vindecarea divină este un lucru minor. Și tu nu poți pune accentul pe un lucru minor; noi știm asta. Prin urmare cel mai mare lucru pe care îl urmărim noi pentru orice trezire este să aducem suflete pierdute la Cristos mai întâi; să reînviiem biserica înapoi într-o stare spirituală unde ar trebui să fie, într-o comuniune apropiată cu Dumnezeu; să aducem părtășie printre biserici, al treilea rând și al patrulea, să ne rugăm pentru bolnavi. Acela--acela este obiectivul nostru, ceea ce noi încercăm, sunt mai întâi păcătoșii, părtășia și...cu bisericile și o umblare apropiată cu biserica lui Dumnezeu și apoi ne rugăm pentru bolnavi.

⁴ În seara aceasta fiind luni seara, eu vă spun, nu m-am așteptat la o treime din acești oameni de-aici. Așa este. Nu m-am gândit că vor fi peste două sute sau trei sute. De obicei luni seara în est, ei bine, adunările sunt destul de domoale. Dar eu cred că sunt mai mulți aici în seara aceasta decât au fost ieri după masă.

Și astfel eu am spus... am zis ieri după masă că în seara aceasta eu vreau să acord...încă o seară, aș vrea să o numesc o seară de consacrare. Eu aș vrea doar să---să intru înăuntru și să vă fac de cunoscut un pic despre lucrările Duhului Sfânt în propria mea viață. Și eu sper, în a face astfel, că asta vă va lăsa să prosperați, să ajungeți voi înșivă mai aproape de Dumnezeu. Și vorbind despre darul divin care este acum în lucru la venirea la biserică...Și eu sunt sigur că noi toți suntem interesați în orice Dumnezeu are de făcutca promisiunile lui Dumnezeu să fie împlinite. Astfel a fost spusă numai o dată și astfel aceea a fost în propriul meu tabernacol din Indiana.

⁵ Apoi în seara aceasta, eu o să încerc să vă spun ce s-a întâmplat chiar în ultimele câteva zile. Este nou; este proaspăt și eu voi...și aceea vă va ajuta. M-am gândit că pornind cu seara aceasta și începând cu adunarea din această săptămână. Asta vă va ajuta să vă

rugăți pentru mine și să vă rugăți pentru biserică și ca noi toți să putem intra în acest lucru măreț pe care Dumnezeu deja l-a confirmat, ca noi să putem intra în el în această adunare. Eu vreau să-l văd întâmplându-se atât de mult. Eu---eu sunt doar ca un copil care așteaptă Crăciunul să vină, doar---doar care are mari așteptări ca aceasta să se întâmple. Acea va fi greu pentru mine însumi, desigur, dar el va fi---el va fi un lucru bun pentru biserică. Acea este în ce sunt eu interesat: oamenii lui Dumnezeu, ceva să-i ajute să creadă în Dumnezeu, să ia o nouă prindere. Și acesta va fi un lucru măreț și pentru bolnavi.

⁶ Și înainte ca noi să citim niște scripturi aici, la care eu aș vrea să mă refer, mi-ar place ca noi să avem rugăciune. Și apoi eu vreau să anunț, de asemenea, că mâine seară noi vrem să facem o adunare specială pentru salvare, mâine seară. Și noi vrem ca fiecare din voi să aduceți, mâine seară, un păcătos, dacă puteți. Vreo persoană păcătoasă pe care o cunoașteți, invitați-i să vină cu voi deoarece noi o să facem un efort special pentru păcătoși mâine seară să vină să-L primească pe Domnul Isus.

Și în fiecare seară, desigur, Duhul Sfânt este aici. Oriunde vă duceți, El este întotdeauna acolo. Voi doar...voi niciodată nu vă veți îndepărta de El. David a spus, nu contează unde el și-a făcut patul, Dumnezeu era acolo. Pentru că Îngerii lui Dumnezeu și-au făcut tabără în jurul celor ce se tem de El. Doar gândiți-vă, ei doar își iau tabăra și o așază chiar lângă voi și veghează tot timpul.

În țara noastră, jos în sud, noi avem o mulțime de oameni de culoare care---care sunt foarte spirituali. Și ei veneau în adunarea mea uneori și obișnuiau să cânte o cântare mică pentru mine...Îmi amintesc că obișnuia să fie o soră în vârstă, de culoare, dacă ea nu putea cânta aceea și doar să aducă Duhul lui Dumnezeu în mijlocul oamenilor, „Toată ziua, toată noaptea îngerii veghează asupra mea.” O, dacă ea nu putea cânta aceea...Și...Astfel eu întotdeauna...doar aproape trebuia să-mi leg mâinile ca să mă abțin de la a nu ruina adunarea, doar sărind în sus și-n jos și să strig și să alerg peste tot.

Acum, voi nu credeți că am făcut aceea, nu-i așa? Dar eu am făcut-o. Nu eu fac, ci El o face în mine, eu cred că dacă cineva ar simți în felul în care eu am făcut-o, ei ar face același lucru. Este doar o experiență. Da, domnule, ea desigur este. Acum, deci acum îmi

4VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

amintesc aceste anunțuri. Și acum, să ne plecăm capetele doar înaintea ca noi să ne întoarcem la prețiosul Lui Cuvânt.

⁷ Scumpule Domn, noi îți suntem recunoscători pentru privilegiul de a Te cunoaște ca Salvatorul nostru personal, știind că noi am trecut de la moarte la viață, apoi că Duhul lui Cristos locuiește în noi, și în jurul nostru, și în mijlocul nostru, și noi suntem poporul Lui care este chemat după Numele Său. Și Îngerii veghează asupra noastră zi și noapte; ei nu pleacă niciodată; ei și-au făcut tabăra în jurul nostru. Și noi putem să ne așteptăm ca Dumnezeu să facă cel mai mare lucru în orice moment din cauza prezenței Îngerilor lui Dumnezeu care sunt însărcinați de El să vegheze asupra noastră și să ne poarte de grijă.

Și acum, Tată, ne rugăm ca Îngerii lui Dumnezeu să ia loc în seara aceasta lângă fiecare credincios și peste tot prin clădire și fie ca ceva să fie spus sau făcut care va cauza ca această adunare să fie un-un---unloc în amintirile noastre și în inimile noastre de care să ne aducem aminte toate zilele vieții noastre, de revărsarea gloriei lui Dumnezeu în seara aceasta.

Binecuvântează frații mei slujitori care stau aici ascultând, sprijinind prin rugăciune, prin fiecare efort care pot ei. Dumnezeuule, binecuvântează acești frați. Ne rugăm ca Tu doar să le dai ungeri și putere. Și dorința inimii lor, fie ca asta să fie împlinită în viața lor. Ceilalți, care sunt afară în audiență, fie ca aceasta să fie în același fel cu ei, Tată. Iartă-ne pentru neajunsurile noastre căci noi avem multe din acelea.

Și noi ne rugăm ca Tu să iei Cuvântul Tău acum și să-L binecuvântezi pentru inima noastră. Și eu Ți-aș cere ție Doamne, fie ca oamenii să nu se gândească că din cauzăcă eu mă refer la o experiență, pe care Tu mi-ai dat-o și am spus adevărul, Doamne, fie ca ea să nu fie crezută că a fost intenționată de mine, ci că este ce Tu Te pregătești să faci pentru poporul Tău. Și fie ca toți să se bucure și toți să creadă și toți să beneficieze din asta. În numele lui Isus Cristos noi o cerem. Amin.

⁸ Acum, cu câțiva ani în urmă...Câți sunt prezenți în clădire în seara aceasta care își amintesc când eu am venit pentru prima dată pe Coasta de Vest rugându-mă pentru bolnavi cu mulți ani în urmă? Eram...Ați știut voi că San Jose a fost prima invitație pe care am avut-o vreodată la vest de Mississippi? San Jose, California...Nu știu cine a fost, dar am primit o scrisoare de la cineva care m-a invitat la San Jose

imediat după ce micuța Betty a fratelui Robert Daugherty a fost vindecată la acel timp de *boala* Saint Vitus dance. Și acela a fost începutul slujbei cu care am plecat în câmpuri.

Și eu îmi amintesc și mulți dintre voi oamenii se pot gândi, că în acea zi rugându-mă pentru bolnavi eu îi luam de mână și doar stăteam acolo și apoi Domnul doar vorbea (eu nu îmi foloseam propria mea gândire) și chiar ce era în neregulă cu persoana. Exact ceea ce El mi-a spus că se va întâmpla...în acea noapte în care L-am întâlnit pe El la Green's Mill, la tabără, când el mi-a spus ce se va întâmpla. Și apoi El mi-a spus că, „Va veni la împlinire că tu vei cunoaște chiar secretele inimii lor.” Și voi vă amintiți că eu am spus că se va întâmpla în acel fel. Câți vă amintiți, cei din timpurile de demult își amintesc că eu am spus că aceea se va întâmpla? Ei bine, voi vedeți că asta s-a întâmplat în acel fel.

⁹ Acum, El a promis că aceea se va mișca din nou. Acum, ultimată aici, primăvara trecută, vă vorbeam la toți despre ceva ce se pregătea să aibă loc. Eu---eu cred, din câte îmi pot aminti cel mai bine de pe casetă, că eu am spus că aproape puteam s-o ating și s-o simt, ea era așa de aproape. Câți ați fost în adunare anul trecut și ați auzit asta? Vedeți? Ei bine, eu vreau să vă spun cum a progresat aceea. Asta este ceea ce eu vreau să fac în seara aceasta. Și înainte de a face asta...Eu cred că Dumnezeu poate face orice vrea El să facă. El este Dumnezeu. Căci eu sunt un asemenea credincios al bibliei încât eu cred că ce face El trebuie să fie identificat în biblie. Nu vă gândiți că biblia s-ar cuveni să vorbească aceea mai întâi, atunci noi știm că avem dreptate atâ timp cât biblia...ea este o promisiune pe care Dumnezeu a făcut-o?

¹⁰ Acum, eu vreau să iau pentru voi, doar pentru un moment, infailibilitatea Cuvântului (Vedeți?), pentru voi. Mai întâi, eu vreau ca voi să știți că Dumnezeu este infinit. El este atât de perfect că El a știut tot ce putea fi vreodată. Credeți voi aceea? Dacă El este infinit El a știut aceea înainte ca lumea să fi fost vreodată creată, că noi vom sta aici în seara aceasta. Dacă El nu este infinit. Dacă El nu este infinit, atunci El nu este Dumnezeu. Deci, dacă El este finit, El este cum suntem noi. Dar infinitul, nu este cale să-l explici. Și orice spune Dumnezeu este perfect; El nu o poate îmbunătăți sau s-o ia înapoi. Ea este perfectă, pentru că Dumnezeu este perfect și Cuvintele Lui sunt perfecte. Promisiunile Lui nu pot eșua niciodată. Acum, voi trebuie să aveți acel

6VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

fel de credință în Dumnezeu să credeți promisiunile Lui, când voi citiți biblia. Voi trebuie să vă amintiți că El este perfect. Cuvintele Lui sunt perfecte; ele nu pot eșua niciodată; ele nu pot fi îmbunătățite niciodată; ele sunt perfecte de la început.

Acum, noi putem produce o mașină mai bună astăzi decât puteam acum zece ani. Voi ați putea, probabil, să faceți un avion mai bun astăzi; omul de știință poate. Pentru că noi suntem finiți îmbunătățindu-ne în pomul cunoștinței. Dar Dumnezeu este perfect de la început. Când El spune ceva, aceea este perfect. Nu poate fi niciodată îmbunătățită. De aceea, când Dumnezeu face o promisiune, acea promisiune este etern corectă. Ea nu poate face niciodată altceva decât să fie adevărată.

¹¹ Și noi vrem să ne gândim la aceea acum așa cum citim Cuvântul Lui. Întoarceți cu mine la Marcu, al 11-lea capitol și să începem citirea la **al 20-leaverset din Marcu, al 11-lea capitol**. Și așa cum voi...aștept ca voi să întoarceți, eu vă voi da partea din urmă a lecției.

Isus tocmai s-a dus la templu. Și pe drumul Lui sus, El a intrat în templu și a început să scoată afară oamenii care schimbau...schimbătorii de bani și făceau lucruri care nu erau corecte și le-a spus că este scris, căci casa lui Dumnezeu este o casă de rugăciune. Dar ei au făcut-o peșteră de tâlhari;de hoți și au folosit greșit casa lui Dumnezeu. Și apoi când El s-a dus, a găsit un smochin în dimineața următoare. Care avea frunze...pomul avea frunze pe el și El s-a gândit probabil că va găsi niște smochine. Astfel El s-a dus să ia ceva smochine. Și nu erau smochine în el pentru că nu era încă sezonul. Și El a zis către pom:„Nici un om să nu mai mănânce din tine de-acum înainte, niciodată.” Și aici este unde începem noi acum să citim, la al 20-leaverset.

Și dimineață, așa cum ei treceau pe-acolo, au văzut că smochinul s-a uscat din rădăcini.

Și Petru aducându-și aminte l-a spus Lui: „Învățătorule, iată, smochinul pe care l-ai blestemat pe drum, este---tu l-ai blestemat s-a uscat.”

Și Isus răspunzând le-a spus: „Aveți credință în Dumnezeu.

Căci adevărat eu vă spun, Că oricine va spune acestui munte, Fii mutat și aruncă-te în mare și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că acele lucruri pe care le-a spus vor veni la împlinire, el va avea orice a spus.

De aceea Eu vă spun, Orice lucruri doriți când vă rugați, credeți că le primiți și voi le veți avea.”

12 Când am citit aceasta nu demult, aceea a pus un mic șoc peste mine pentru că eu întotdeauna am învățat și fac...În seara asta este același lucru că nicio binecuvântare nu poate veni decât prin ispășire, că ispășirea a făcut calea pentru fiecare binecuvântare răscumpărătoare pentru care a murit Isus. De aceea această scriptură m-a nedumerit.

Acum, voi m-ați auzit de multe ori în adunare și eu voi cita asta din nou, că vindecarea divină este ceva ce Dumnezeu a făcut deja. Salvarea este ceva pentru care s-a plătit deja. Isus a plătit...„El a fost rănit pentru nelegiuirile noastre; prin rănilile Lui noi am fost vindecați.” Când El a murit la Calvar, El a rezolvat problema păcatului și---fiecare problemă care a fost în linia răscumpărării omului, chiar până la înviere și totul. Și El a dovedit aceea prin învierea Lui. Acum, de aceea, dacă o persoană spune:„Eu am fost salvat seara trecută. Eu am fost salvat acum zece ani.” Nu, cu adevărat tu ai fost salvat acum o mie nouă sute de ani. Tu doar ai acceptat-o seara trecută sau acum zece ani în urmă. Vedeți, s-a plătit deja, este ceva ce tu accepți ce El a făcut pentru tine. Este credința ta în Dumnezeu care aduce binecuvântarea pe care o preținzi din Cuvântul Său. Eu cred că asta este atât de clar și demnă de a fi luată în seamă și predicarea evangheliei, pentru că este ceea ce Isus a făcut pentru noi. Ceea ce noi nu puteam face, Cristos a făcut pentru noi și prin credința noastră în lucrarea Lui terminată ne aduce binecuvântarea nouă, orice cerem noi.

13 Și aceea este cum vorbesc în linia de *rugăciune* aici, când Duhul Sfânt începe să se miște și să dea discernământul și aceea este pentru a aduce prezența lui Dumnezeu printre oameni: întocmai ca și cântarea unui imn, strigarea, un mesaj dat în limbi necunoscute sau ceva, ele aduc Duhul lui Dumnezeu printre oameni. Voi ați auzit păstorul vostru că predică de multe ori despre Cuvânt până ce Duhul ajunge printre oameni și ei doar au strigat. Ei nu au mai putut tăcea.

8VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

Pentru că Duhul lui Dumnezeu...„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Acel Duh al lui Dumnezeu duce Cuvântul lui Dumnezeu adunării și îi hrănește și ei cresc spiritual pe acel Cuvânt. Acum, aceea este evanghelia.

¹⁴ Apoi, când eu...Odată am citit în biblie despre iad și am început să citesc că cuvântul „iad” a venit din cuvântul „hades” care înseamnă „mormânt”. Și au fost cam trei ani sau patru, că eu nu am predicat despre subiectul *referitor la* iad pentru că într-un loc părea ca și cum era un foc ce arde; în alt loc era mormânt. Până când am aflat adevărul despre el, atunci când am ajuns să știu exact ce era, cu ajutorul Îngerului Domnului care mi-a descoperit asta, din cauză că eu nu am primit nicio școlarizare și eu doar mă prind de oscriptură și mă rog și cercetez scripturile până când El vine și îmi descoperă asta mie.

Când El stă înaintea mea în acea Lumină pe care voi o puteți vedea în fotografie și descoperă aceea, ea este de fiecare dată perfectă cu scriptura peste tot. Acela este motivul că eu știu că este Îngerul Domnului pentru că El poartă mărturie despre Cuvântul Lui. Și dacă acel Înger mi-ar spune un lucru care nu este scriptural, eu nu l-aș crede. Trebuie să fie conform cu Cuvântul mai întâi. Cuvântul lui Dumnezeu este etern. Din cauză că un înger ar putea veni și să predice altceva, Pavel a spus, aceea nu ar fi corect. Dar dacă acela este Cuvântul lui Dumnezeu, Îngerul Domnului va confirma acel Cuvânt de fiecare dată să fie adevărul, dacă el este un Înger adevărat de la Domnul. Dacă este altfel, atunci nu-l ascultați, dar dacă un Înger vine și vorbește și spune exact ce spune Cuvântul, atunci acel Înger este de la Dumnezeu.

¹⁵ Ascultați, apoi referitor la această scriptură, eu nu aveam convingere eu însumi ca să predic din ea. Cum...Ați observat că Isus a spus aici: „Adevărat, eu vă spun, dacă voi ziceți acestui munte, `Fii smuls și aruncat în mare,` și nu vă îndoiiți, ci credeți în inima voastră că ceea ce ați spus va veni la împlinire, voi puteți avea ceea ce voi ați spus.” Ascultați, eu nu o puteam explica pentru că eu nu puteam s-o înțeleg. Cum ar putea fi atunci aceea că eu voi spune ceva, ca om și apoi cum...Cum ar fi dacă eu aș spune ceva ce nu era în acord cu Cuvântul Lui și aș cere ceva ce nu era în acord cu Cuvântul Lui, și totuși atunci asta ar trebui să vină la împlinire.

Pentru că Isus a spus: „Dacă voi ziceți...”, nu, „dacă Eu zic...”, ci, „Dacă voi ziceți...” plasând aceea peste apostolii Lui, peste

credincioși. „Oricine va spune acestui munte: „Mută-te și nu se îndoiesc în inima lor, ci cred că ceea ce au spus va veni la împlinire, ei pot avea ceea ce El a spus.” Nu ce a spus El, ceea ce voi spuneți.

¹⁶ Acum, pentru mine, aceea o îndepărtează de ispășire și o pune peste o persoană. Eu n-am putut înțelege asta. Și este cam de trei sau patru ani de când eu am dat peste ea...doar citind despre asta, eu am observat că pomul s-a uscat. Și m-am gândit că eradoar un miracol al lui Dumnezeu și totuși, era ceva ce a început să se miște în mintea mea: „Ai cercetat tu acea scriptură că tu poți avea ceea ce ai spus.” „Dacă tu spui asta și apoi crezi că tu o ai, tu poți avea ce ai spus.”

Aceea m-a nedumerit, eu doar am ocolit acea parte din scriptură. Pentru că mi-am dat seama de aceasta că sunt responsabil înaintea lui Dumnezeu pentru ceea ce eu spun înaintea a ceea ce *Ela* cumpărat cu Sângele Său. Îmi dau seama că Dumnezeu mă va face responsabil pentru asta în ziua judecății. De aceea, fiind sigur cât poate fi posibil uman, înainte să spun ceva, eu vreau aceea să fie corect și prin toate scripturile să fiu corect, nu doar corect într-un singur loc, ci corect în fiecare loc. Aceea trebuie să fie exact la fel. Trebuie să vină din Geneza la Apocalipsa la fel. Dacă nu vine, atunci eu aș putea să spun ceva greșit.

¹⁷ Așa că am luat lexicoanele, comentariile, diferite versiuni și chiar până la versiunea Douay, tot ce am putut găsi. Și fiecare scriptură, greaca, ebraica, toate spuneau același lucru: Isus a spus asta. Nu există nicio contradicție, nici chiar prin---chiar prin versiunea Douay care este Roma sau biblia catolică, versiunea Douay. Și niciuna nu contrazice asta, ci Isus a spus aceea El Însuși: „Orice voi spuneți, voi puteți avea ceea ce ați spus, dacă nu vă îndoiti în inima voastră.” El a spus: „De aceea când voi stați să vă rugați, când vă rugați, credeți că primiți ceea ce v-ați rugat și vă va fi dat, dacă voi puteți crede.” Ei bine, eu văd asta că se bazează înapoi pe credință atunci. Așa că eu nu vreau ca voi să pierdeți vreunul din aceste cuvinte acum în această mărturie. Vreau să țineți strâns scriptura cu mărturia. Întotdeauna examinați mărturia oricui sau predica lor, prin Cuvânt. Ea trebuie să vină din Cuvântul lui Dumnezeu.

¹⁸ Apoi, într-o zi la una din adunările mele nu cu mult timp în urmă, era un frate martor al lui Iehova care era puțin sceptic despre adunare. Și când el a auzit de ea, atunci a venit la Louisville; el avea un băiat ale cărui picioare erau răsucite de la poliomielită. Dar într-o seară, el a

10VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

văzut un băiețuș ridicat dintr-un scaun cu roțile care era astfel, cu proteză peste șolduri și unul din picioare era mai scurt decât celălalt. Micul ins a alergat peste tot și a sărit sus pe platformă și a predicat o predică. Acea l-a convins.

El era un antreprenor. Numele lui era Wood, Banks Wood. El locuiește...ei sunt vecini cu mine acum. Era din Crestwood, Kentucky. Sus în Ohio, eu am avut un cort mare. El și-a adus băiatul său și stătea în spate, în cort. În acea seară, Duhul Sfânt a mers în spate în adunare și a spus: „Bărbatul care stă în spate acolo, numele lui este Banks Wood. El este din Crestwood, Kentucky, un antreprenor, de credință martor al lui Iehova.” Dar el are un băiat cu el pe nume David care are poliomielită. Un picior este răsucit. AȘA VORBEȘTE DOMNUL, el este vindecat.” El n-a știut ce să facă.

În câteva momente, mama băiatului a spus: „David, ridică-te în picioare.” Și când băiatul s-a ridicat, el era doar tot așa de normal și perfect cât putea fi. Acea l-a convins. El a oprit munca de tâmplar, antreprenor, a vândut tot ce avea, a cumpărat o casuță alături de mine, și de atunci trăiește acolo. Și...domnul Banks Wood. Câți îl cunoașteți? Păi, voi, mulți dintre voi îl cunoașteți aici, păi, de la vânzarea de cărți. El vinde cărți în adunări cu mine, de multe ori.

¹⁹ Familia lui toată fiind „Martori a lui Iehova”, oameni buni, doar cei mai buni oameni, cinstiți, numele lor este deasupra oricărui reproș în statul Kentucky, oameni minunați. Astfel unul din frații lui, pe nume Lyle a venit jos să-l viziteze. Pentru că ei l-au excomunicat pe baza credinței lui--lui atunci referitor la vindecarea divină a lui Dumnezeu căci ei spuneau că aceea era de la diavolul... Dar băiatul a fost vindecat. Băiatul este acum un bărbat tânăr, căsătorit și el nu...El trebuie...el trebuie să vadă care picior a fost olog. Și el lucrează pentru supermarket, un fel de cumpărător sau ceva pentru supermarket-uri sau el tocmai o are.

Și acum, acest domn Lyle a intrat în casa domnului Wood. El a spus: „Banks, știi, ca frate, noi toți te iubim.” Dar a spus: „Cum ai decăzut atât de jos, în felul acela? Cum ai ajuns să ascuți de un predicator fanatic și să renunți la credința care te-a învățat tatăl tău?”

El a spus: „Eu nu am renunțat la credința care m-a învățat tata; eu doar cred mai mult.” El a spus: „Eu cred aceea plus ceea ce știu acum.”

„Ei bine,” a spus el, „cu ce fel de șarlatan te-ai amestecat?”

El a spus: „Acolo este el, afară, în câmp, taie iarba.” Și a spus: „Ei bine, vrei să vorbești cu el?” A spus: „Da, mi-ar place să vorbesc cu el un minut.” A spus: „Mi-ar place doar să văd din ce este el făcut.”

²⁰ Așa că el m-a chemat acolo afară, domnul Wood m-a chemat. Și eu eram murdar, știți cum este... și-mi era foarte cald și transpirat și salopeta doar albă de transpirație și unde am fost cu ea cu o zi mai înainte. El a intrat și a spus: „Și tu ești predicatorul care l-a luat pe Banks în această alergare sălbatică.”

Și eu am spus: „Nu, domnule, eu nu sunt.” Am spus: „Eu sunt fratele lui în Cristos, care predică evanghelia.” Și el s-a uitat la mine peste tot în sus și în jos de câteva ori; am stat jos să vorbim. Nu era o persoană absurdă, era plăcută, dar el a spus: „Domnule Branham,” a spus, „noi am fost crescuți strict ca martori ai lui Iehova și tatăl nostru este un om citit la Martorii lui Iehova.”

Am spus: „Asta-i bine, eu desigur sunt bucuros să aud asta, că...Și voi aveți un nume bun și eu desigur apreciez un tată și o mamăcare v-a crescut, să fiți cinstiți și oameni integri așa cum sunteți.”

²¹ Și astfel în timp ce eram eu acolo, Duhul Sfânt, în bunătatea milei Sale, a adus o viziune. Și am spus: „Domnule Wood, văd că ești un om căsătorit. Ai o soție: ea este o femeie blondă; ai doi băiețași cam în vârstă de șase și de opt ani.” Și el a privit în jur către Banks într-adevăr ciudat, s-a uitat înapoi. Am spus: „Tu crezi că Banks mi-a spus asta. El nu mi-a spus.” Am spus: „Probabil tu știi asta. Ți-ai părăsit soția și nu i-ai fost credincios. Seara trecută tu ai fost cu o femeie care avea părul castaniu. Ea este mult mai tânără decât tine. Voi ați fost într-un loc unde tu și ea erați într-o cameră împreună și acolo era un bărbat care a bătut la ușă. Tu te-ai strecurat la fereastră și a fost un lucru bun că nu te-ai dus la ușă, tu ai fi fost împușcat în cap pentru că el avea un pistol în mână.” Și el a căzut pe podea. El știa că nu Banks mi-a spus aceea.

El a spus: „Domnule Branham, eu vreau să știu mai multe despre asta.” Chiar acolo în cameră, Domnul Isus l-a salvat. Imediat el a plecat să-i spună tatălui său. Tatăl său i-a zis: „Acum, voi toți ați ajuns încurcați.”

²² Astfel iată că venea sora lui. Ea a participat la prima adunare și a fost convertită și am botezat-o în credința creștină. O, aceea doar l-a aruncat în aer pe tată și iată-l că vine. Și astfel, Banks era plecat cu soția lui și eu tocmai sosisem acasă și acolo era o mașină care stătea

12VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

pe drum și un om în vârstă stătea în curte. Și astfel, noi am vorbit cu el și el a spus: „Eu sunt domnul Wood.”

Am spus: „Da, domnule,” am spus, „Numele meu este Branham.” Am spus: „Mă bucur să vă cunosc.”

Și el a spus: „Ei bine și eu mă bucur să vă cunosc, domnule Branham.” A spus: „Știți unde este Banks?”

Am spus: „Probabil este la magazinul alimentar. Acesta este de obicei timpul nostru să ne ducem și el și soția lui s-au dus. N-ați vrea să intrați?” Și astfel, el a spus: „Nu, eu mai bine stau chiar aici afară.”

Am spus: „Ei bine, intrați, beți un pahar cu apă și răcoriți-vă. Banks se va întoarce în câteva minute.”

Și după câteva momente, el a intrat și a spus: „Vreau să merg la pescuit cu tine, ai tu timp de mers la pescuit?”

Am spus: „O, sigur.” Eu voiam săreușesc cu el. Astfel, el a spus...

²³ Ei bine, următoarea...În acea noapte a plouat mult de tot. Și apoi în ziua următoare ne-am dus jos la...A spus: „Ei bine, nu are rost să ne ducem; apele vor fi toate nămolose.”

Și eu am spus: „Păi, noi putem merge să încercăm.” Am traversat râul și eu Îl rugam pe Domnul să mă ajute. Eu nu aveam de gând să spun vreun lucru despre religie. Îl lăsam pe el să o spună. Să-l las pe el să o spună. Și atunci dacă el flămânzea, el urma să o menționeze. Deci, atunci când am traversat râul, am văzut o vedenie. Și am spus: „Domnule Woods, ca să poți ști” am spus, „orice curs de apă pe care o să-l trecem, va fi noroiu.” Și am spus: „Apoi când ajungem jos la lacul la care ne ducem, va fi frumos și albastru. Vom pescui cam până la trei și jumătate în această după amiază fără să prindem vreun pește. Apoi eu voi începe să prind pește. Eu voi prinde cam cincizeci de pfunzi(*aprox. 23 kg*). Tu vei prinde unul. Băiatul tău, Lyle, va prinde unul. Ne vom opri din pescuit la miezul nopții. În dimineața următoare ne vom duce la pescuit din nou. Eu voi prinde mulți pești. Acești pești pe care îi voi prinde va fi peștele „pisicaalbastră”. Și următorul va fi un pește de dimensiune mare. Apoi noi vom pescui restul zilei și nu va mușca măcar o singură dată. Aceasta este: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” El s-a uitat la Banks și a zâmbit puțin oarecum și s-a uitat în jur.

²⁴ Aceea a fost exact felul în care s-a întâmplat. Și când el a plecat în acea noapte...După a doua noapte, noi am pescuit toată ziua și acel

om s-a urcat pe fiecare ridicătură pe care putea ca să încerce ca peștele să muște odată și el nua putut prinde nici măcar un alt pește. Și eu aveam cam douăzeci și cinci de pfunzi(12 kg), am prins doi din ei, cinci de opt pfunzi(3.6kg) pe bucată cu cârligul numărul patru fără să cobor plasa de pescuit. Eu...Acela trebuia să fie Dumnezeu, dacă cineva cunoaște ceva despre pescuit. Și el stătea acolo urmărind. El cumva vorbea din gât. Și fiul lui i-a spus, ziua următoare, a spus: „Ei bine, tată, ce crezi despre asta?”

A spus: „Ei bine, eu cred că dacă cineva poate vedea peștii înainte ca să-i prindă, eu cred că aceea este în regulă.”

Și astfel, am spus: „Dar eu nu pot face aceea întotdeauna, domnule Wood. Asta a fost pentru tine.” Am spus: „Acum, nu vreau să fiu fără respect, dar biblia a spus, `Dacă este printre voi unul care este profet sau spiritual, dacă acesta profetește și ceea ce spune vine la împlinire, atunci ascultați-l.`” Am spus: „Nu doresc să fiu fără respect față de domnul Rutherford, dar el a spus că Cristos va veni în 1914, apoi el a sucit-o spiritual, că El a venit în acel fel ca în ziua Cincizecimii. Acum și alte patru lucruri pe care el le-a omis,” am spus, „cum este cu ele?” Vedeți? Și eu l-am botezat cam cu trei duminici în urmă, pe el și soția lui, în credința creștină.

²⁵ Fiul lui și cu mine ne-am întors...cei doi fii, vin la acest punct acum. Și noi am pescuit iar cam la câteva săptămâni după aceea,pescuim jos la Dale Hallow iarăși și în acea seară am prins un șir frumos de pești, dar am rămas fără momeală. Și stăteam acolo și aruncam undițele, prinzând mici pești cu branhiile albastre ca să îi folosim ca momeală. Și domnul Banks Wood i-a spus lui Lyle Wood, ei doi erau frați, a spus: „Noi s-ar cuveni să mergem aici la o doamnă învârstă. Ea are cam nouăzeci de ani.” A spus: „Când noi eram băiețași Martori ai lui Iehova, noi obișnuim să mergem pe-acolo și ea ne dădea pâine cu unt. Îți aduci aminte de acea pâine de demult făcută de casă?„Noi s-ar cuveni să mergem la ea să-i spunem că suntem salvați.” Acela era lucrul corect.

²⁶ Acum, aceasta...Vă rog, încercați să prindeți asta. Este doar felul în care spui lucrurile câteodată că schimbă întreaga atmosferă. Ei au spus chiar lucrul corect. Căci tocmai atunci Duhul Sfânt a căzut peste mine din ceruri, de undeva și am spus: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Și prieteni, am oameni care au fost cu mine aici de când eram un băiețuș din orașul din care am venit. Întreb pe oricine, în orice

14VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

loc, la orice timp, dacă ei au auzit vreodată că profeția făcută sau orice profeție, decât ce a venit la împlinire întocmai în felul în care a fost spusă. Vedeți? Pe înregistrare oriunde...Câți știu că acela este adevărul? Ridicați-vă mâinile, care cunosc că este adevărul. Desigur. Este exact pentru că acela este Dumnezeu. Dacă eram eu, aceea ar fi eșuat de fiecare dată.

27 Dar dacă este El, el nu poate eșua niciodată. El nu poate eșua.

Ei bine, ei au spus: „Ce crezi că va fi aceea?”

Am spus: „Va fi o înviere a unei vieți mici, vreun fel de animal mic.”

Am spus: „Eu nu am văzut întocmai ce animal era, dar a fost ceva care a țâșnit la viață dintr-odată.”

Și am vorbit despre această scriptură. Și apoi, m-am gândit: „Ei bine, probabilo să fie o pisicuță pe care băiețușul meu, cred, aomorât-o.”

Nouă ne este teamă oarecum de pisici la casa noastră. Și fetița mea a venit într-o după amiază, ea și mica Rebeca și o altă fetiță de la ușa de alături și ei aveau o mamă-pisică bătrână și ele voiau s-o păstreze și eu le-am spus că este în ordine. Și ele au pus-o într-o cutie și în dimineața următoare noi am avut cam opt sau zece pisicuțe. Și astfel, micul meu Iosif, el avea cam doi ani atunci și a vrut să vadă una din ele.

Micii indivizi nu aveau ochii deschiși și el doar a luat-o și s-a uitat la ea și a strâns-o și a aruncat-o jos. Astfel bietul ins mic doar s-a răsucit; eu tocmai plecam. Și m-am gândit: „Acea este...Poate la timpul când eu ajung acasă, Domnul va învia acea pisicuță, cum a făcut El cu mama oposum. Voi ați auzit acea poveste pentru că s-a dus peste tot în lume.

Astfel, atunci am spus: „Acea...poate acea pisicuță va fi care va veni la viață.” M-am gândit aceea în inima mea, dar n-am spus nimic.

28 Am pescuit în acea noapte și în dimineața următoare noi nu am prins niciun pește în acea---în acea seară în undițele noastre pentru că noi am schimbat momeala pentru peștișorii „branhii-albastre” și ei nu mușcau aceea. Și cam pe la timpul când s-a făcut ziuă, noi aveam toate undițele cu multe cârlige puse.

Am tras într-un mic golfuleț și noi pescuim cu undițele la plătica mare. Aceia sunt pești cu „branhii albastre” un pic mai mari. Așa că pescuim acele plătici cu undița și domnul Lyle Wood avea o undiță cu

mulinetă. Și el tocmai îl scăpase în apă, cu un cârlig mare lung și un sărman pește „branhii-albastre” l-a înghițit până jos în adâncul burții lui mici. Și el l-a tras în sus și a spus: „Aș vrea să te uiți aici, tu nici măcar nu poți vedea cârligul.” Și el doar a apucat peștele așa și doar a tras intestinele și branhiile și tot afară din el și l-a aruncat în apă astfel, să-și scoată cârligul din el. Și peștișorul a tremurat de patru sau cinci ori și și-a întins micile lui înotătoare și a murit, zăcând acolo pe apă. Astfel el a spus: „Micuțule ins, ai respirat ultima suflare.”

Și s-a dus mai departe; am spus: „Lyle, tu nu trebuie să scoți afară cârligul astfel.” Încercam să-i spun; am spus: „Pune un cârlig mai mic.” Și el este doar un băiat de fermier, știți care niciodată n-a pescuit foarte mult. Și astfel, peștișorul a zăcut acolo cam o jumătate de oră și vântul s-a stârnit și l-a suflat înapoi în derivă, de-a lungul unor crini, de-a lungul malului. Și noi pescuiam și eu prindeam; noi prindeam niște pești destul de frumoși.

²⁹ Dintr-odată s-a întâmplat ceva. Acum, eu vorbesc aceste cuvinte cu biblia deschisă. Ceva s-a întâmplat și cași cum ar veni ungere pe care eu n-am simțit-o niciodată în felul acela. Și eu...Ceva a spus: „Ridică-te în picioare!” Și eu m-am ridicat. Lyle și Banks și-au scăpat undițele și au privit. Lyle a spus: „Ce se întâmplă cu el?”

Banks a spus: „Fii atent; ceva se pregătește să se întâmple.”

Și Ceva mi-a spus: „Vorbește aceluia peștișor și el va trăi din nou.” Branhiile erau albe, atârnav din gura lui. Eu am spus: „Peștișorule, Isus Cristos îți dă viața ta.” Și Dumnezeu din cer care este Judecătorul meu solemn, acel pește s-a răsucit și a înotat prin acea apă cât de repede a putut merge.

Și domnul Lyle doar a căzut drept în barcă. El a spus: „Acea a fost pentru mine, din cauză că am spus: `Tu ți-ai tras ultima suflare.’”

Și eu am spus: „Nu, n-a fost asta.” Am spus: „Lucrul ciudat pentru mine este acesta, cum Dumnezeu, marele Iehova Dumnezeu, a folosit puterea Lui să aducă un pește, din care noi am tăiat două sau trei sute noaptea dinainte, dar a folosit puterea Lui să aducă acel pește la viață și eu am cel puțin trei sute de copii paralizați pe listă acolo, să mă rog pentru ei să văd o vedenie pentru ei: în jur de trei sute de copii paralizați.”

Am spus: „Acela este un lucru pe care eu---eu---eu nu pot să-l înțeleg cum Dumnezeu ar face un asemenea lucru pentru acel peștișor și ființe umane zăcând pe moarte, cazuri de cancer, leucemie, tot felul

16VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

de boli în jurul lumii, de peste tot. Și apoi El aduce la viață acel peștișor.”

Chiar cam la acel timp ceva a spus: „Marcu 11:23,” aceeași scriptură. Când leproșii zăceau peste tot în țară, bolnavii zăceau peste tot și Dumnezeu a folosit puterea Lui să blesteme un pom...Lui Dumnezeu îi păsa de pom, de pește; totul aparține lui Dumnezeu.

Și El Își arăta puterea Lui să arate că El este Dumnezeu peste pomi, El este Dumnezeu peste pești. Și peștișorul a venit la viață. Eu doar n-am putut înțelege aceea; totuși scriptura îmi revenea înminte. Cum putea fi aceea?

³⁰ Fred Sothmann, un prieten de-al meu, prieten apropiat din Canada, el este aici în adunare pe undeva, a fost cu mine în campania din Noua Anglie chiar anul trecut. Și noi ne-am dus în Adirondack, unde eu m-am pierdut odată și singura dată când eu am fost vreodată pierdut în pădure în viața mea. Și eu am vrut să-i arăt fratelui Fred unde era soția mea și copiii sau Billy, mă așteptau să mă întorc înapoi când m-am pierdut în acea furtună de zăpadă din acea noapte. Și când noi stăteam acolo pe partea unui mic loc de refugiu, unde o aveam pe Meda și pe Billy stând în acel refugiu în timp ce eu vânam urși...

Ei bine, am pășit afară de-o parte și Duhul Domnului a venit peste mine și eu am început să tremur. Și a spus, Duhul Domnului a spus: „Este o capcană pusă pentru tine și tu fii atent ce spui.”

Fred, unde ești? Ești în adunare aici în seara asta? Eu știu că el a venit. Da, chiar în spate aici. E bine. Și noi am plecat acolo și i-am spus fratelui Sothmann: „Ceva urmează să se întâmple.” Și când am ajuns la adunare în acea noapte, eu am spus audienței, „Amintiți-vă, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, este o capcană pusă pentru mine. Și voi toți rugați-vă ca eu să știu să fac lucrul corect când aceasta se întâmplă.”

³¹ Și în seara următoare aceea s-a întâmplat. Diavolul a trimis doi oameni înăuntru, un băiat tânăr și o fată să deranjeze adunarea. Și aceea a fost în, nu în New Hampshire, ci în Vermont. Freddy, îți amintești numele orașului, era capitala...Vermont. Și noi eram doar dincolo de Lacul Champlain. Și astfel, când noi am fost în adunare, acest băiat...Fata arăta ca un fel de fată mongolă. Dar băiatul doar ținea...Ei erau cel puțin de douăzeci și cinci de ani fiecare. Dar astfel de acte atâtde imorale în biserică...Ei stăteau la așa depărtare mine. Și când am început să predic, el doar a îmbrățișat-o pe ea, i-a dat capul

pe spate și s-a urcat pe ea și a sărutat-o și se comporta prosteste și doar un act îngrozitor în adunare.

Și ușierii nu l-au putut să-l facă să stea liniștit. Și eu i-am spus de la platformă: „Ținere, nu face asta; tu distragi atenția în timp ce eu predic.” Și el doar mi-a râs în față. M-am gândit: „O, o, acolo este aceea, acolo este capcana, chiar acolo.”

Am mers drept în continuare vorbind tot la fel. Și o, el a ajuns așa de imoral cu ea, încât eu a trebuit să mă opresc din nou. Am spus: „Nu face aceea, domnule, te rog.” Am spus: „Dacă vrei să faci dragoste cu tânăra doamnă, atunci părăsește clădirea, dar aceasta este o adunare religioasă.” Am spus: „Tu n-ar trebui să faci aceea. Nu...te rog nu face aceea în timp ce predic.” Eu am început din nou și doar se comporta mai rău.

³² Și atunci când eu m-am întors...am spus: „Nu...” Și Ceva mi-a spus: „Spune ce vrei și aceea se va face.” Am stat acolo. Domnul Mercier, băiatul cu benzile și toți în picioare, fratele Fred și toți stând prezenți, transpirația curgea pe mine. Ceva a spus: „Zi, `Orbire`, și va fi orb. Zi, `Moarte` și ei îi vor duce afară. Spune ce vrei.” Eu nu puteam vorbi. Nu mă puteam mișca. Și aceea doar a plecat.

M-am gândit: „Dumnezeule, ce trebuie să fac?” Și m-am întors și am stat acolo și fața lui albă, privind la mine. M-am gândit: „Ce trebuie să spun?” Apoi m-am întors, am privit așa, înainte să știu ce voi spune, am spus: „Vă iert pentru fapta voastră.”

Și acela era lucrul chiar exact de spus. A fost Dumnezeu încercând ...o reacție la o acțiune. În acea seară mi-a fost descoperit că eu am spus lucrul corect. Știam că totul conducea la ceva, dar ce era asta? Ce era de făcut?

Voi știți că voi trebuie să vegheați cu un dar divin, ce faceți cu el. Vă amintiți ce a spus Moise? Deci, eu am spus lucrul corect. „Eu vă iert.” Căci voi știți că Ioan, tânărul Ioan, a vrut să dea foc Samariei din cauză că ei nu le-au dat mâncare.

Isus a spus: „Voi nu știți de ce fel de duh sunteți *călăuziți*. Fiul Omului a venit să salveze viața, nu s-o distrugă.” Și eu...Acele scripturi doar continuau să se reverse toată noaptea. N-am putut să dorm. Dar aceea era o capcană pusă ca satan să mă prindă deranjați atunci să mă facă să spun lucrul greșit. Dar Duhul Sfânt era acolo și mi-a spus mai dinainte să fiu atent ce spun. O, bunătatea lui Dumnezeu, cum a fost ea! Ea...Doar mila Lui. „Fii atent ce spui.” Și de-atunci încolo o

18VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

---

ușurare a venit. Apoi cam...Am început să observ diferite lucruri pe care le vorbeam inconștient, neștiind ce am spus și se întâmplau în acel fel. Am început să vorbesc despre asta.

³³ Într-o zi, în această toamnă care a trecut, acum câteva săptămâni în urmă, odihnindu-mă un pic înainte de venirea la această adunare, am fost lavânătoare de veverițe. Acum, în ținutul nostru, sunt iepurii și veverițele tot ce se vânează. Și motivul pentru care făceam eu asta era să mă odihnesc înainte să vin la această adunare. Domnul Sothmann era cu mine în acea dimineață, el a venit din Canada să ne viziteze și să stea cu noi pentru un timp. Are o rulotă și locuiește aproape de noi, el și încă niște prieteni.

Și astfel, noi vânam veverițe împreună cu domnul Wood. Și de asemenea, el locuiește aproape de mine și doar ca să fie un prieten alături de mine. Și apoi, noi ne-am dus la vânătoare și era ultima zi în care mergeam la vânătoare pentru că plănuiam să merg la Wyoming în duminica ce venea. Și apoi sezonul se încheia marți. Și apoi, aceasta era într-o sâmbătă și era ultima dată că puteam vâna veverițe în statul Indiana în acest sezon. O, noi am vânat destul de puțin și era multă vânătoare în jur. Sunt mulți vânători de veverițe acolo în Indiana. Ele toate s-au împrăștiat.

³⁴ Dimineața aceea era o dimineață rea, cu vânt, vântul care bătea și ele doar nu ieșeau în acele zile. Și am mers în pădure și am umblat până la ora nouă, n-am putut vedea nimic. M-am dus în jos pe malul pârâului, se făcea cu adevărat rece în Indiana atunci. Cam pe unu octombrie, cred, ca să fiu exact, a fost opt octombrie. Și eu a trebuit să merg la niște sicomori bătrâni. Și veverițele nu trăiesc în pomii de sicomor; ele stau în fagi sau stejari și așa mai departe, în buștenii groși unde este mult frunziș. Și eu umblam în josul pârâului și am crezut că văd o veveriță pe o mică ridicătură. Și există câmpuri de porumb acolo și fermierii care aveau porumb strângeau porumbul, mulți din ei acolo afară strângeau porumbul. „Ei bine” am spus, „nu sunt veverițe în această dimineață.” Și aici, nu este nimic decât un salcâm mare, în care nu este nimic pentru o veveriță. Bătrânii pomi de nuc, toate frunzele căzute, fără frunze și nu exista nicio veveriță acolo. Și am spus: „Ei bine, presupun că eu doar voi sta jos aici un pic, să mă încălzesc oarecum.” Căci aveam doar o cămașă pe mine și nimic altceva. Și am stat jos între doi copaci unde soarele strălucea peste mine, mi-am întins picioarele sus pe celălalt copac și eu eram doar într-

o poziție destul de confortabilă. M-am gândit: „Poate voi lua un pui de somn.” Și aveam un deșteptător mic și m-am gândit: „Voi pune acel deșteptător să sune dacă se întâmplă să adorm și-i voi lua pe domnul Wood și domnul Sothmann la timpul potrivit,” căci ei erau mai departe pe drum în altă pădure. Așa că mi-am fixat ceasul meu mic și--și deșteptătorul meu mic, mai degrabă și am stat jos lângă acel pom.

³⁵ Și așa cum mă mișcam ca oarecum să mă încălzesc, acea scriptură a venit la mine iarăși: „Orice veți spune, credeți că ce spuneți se împlinesc și voi veți avea ce spuneți.” „Ei bine, ” m-am gândit, „de ce acea scriptură continuă să vină la mine când eu nu pot predica despre ea, pentru că eu nu știu nimic despre ea? Eu n-aș putea veni în fața adunării și să încerc să explic acea scriptură.” Ei bine, am stat acolo puțin; m-am gândit: „Este un singur lucru de făcut cu asta. Dacă sunt chemat vreodată să predic despre acel subiect, iată felul cum o voi face. Eu voi spune: `Isus a spus aceea ucenicilor și le-a dat acea autoritate; aceea a fost cam cu un an și șase luni înainte ca să fie făcută ispășirea. Așa că dacă aceea n-a fost în ispășire, ea a fost de partea cealaltă a ispășirii. Prin urmare, dacă cineva îmi pune vreodată acea întrebare, eu doar le voi spune că aceea a fost de cealaltă parte a ispășirii; este singurul lucru pe care-l știu. Pentru că Isus era încă în viață; ispășirea nu era făcută și El n-a fost rănit pentru nelegiuirile noastre, nici nu am fost vindecați încă prin rănilor Lui. Așa că El doar le-a dat acea putere de cealaltă parte a ispășirii.”

³⁶ Și atunci, dintr-odată, Ceva mi-a vorbit și a spus: „Cum este cu profeții?” Ei bine, eu am început să văd atunci, a început să se dezvăluie înaintea mea. „Ce crezi că are loc în adunări când tu stai acolo? Crezi că tu ești singurul care cunoști acei oameni? Crezi că ești tu care poți prezice și spune acelor oameni că tu o să faci un anume-anume lucru și un anume-anume lucru care ți s-a întâmplat și un anume-anume lucru ți se va întâmpla? Crezi că ești tu cel care spui asta?” O, vai. Este ...aceea înseamnă așa de mult; aceea niciodată nu m-a părăsit.

Și m-am gândit: „Sigur că nu, Doamne. Acela ești Tu.”

„Ei bine, atunci, crezi că ești tu cel care vorbește?”

„Nu.”

„Crezi că erau profeții cei care vorbeau? Nu ai trecut tu tocmai prin predicarea despre acel subiect că profeții erau așa de unși cu Duhul Sfânt încât nu erau ei care făceau vorbirea; era Duhul Sfânt din

20VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

ei care striga. Atunci orice vei spune tu dacă tu ești uns, nu vei fi tu care spui asta, va fi Duhul Sfânt cel care o spune.”

Ei bine, m-am gândit, dacă aceea poate...Corect. Dacă persoana, prin ispășire, sfințită prin Sângele lui Isus Cristos, poate trăi într-o sferă cu Dumnezeu atât de aproape că el poate fi învăluit atât de complet în Dumnezeu, prin Sângele lui Isus, acela nu va fi el care vorbește, acela va fi Duhul Sfânt care vorbește aceste lucruri.

³⁷ Și eu abia am terminat de spus aceea, până când eu...ungerea Duhului Sfânt m-a atins cum eu n-am fost niciodată înainte în toată viața mea. Dumnezeu știe asta. M-am ridicat în picioare; m-am speriat. Și Ceva mi-a spus: „Acum, acesta este începutul noii tale slujbe. Acum, cere ce vrei tu și aceea îți va fi dat.”

Am stat acolo. Eu nu vreau să fiu un fanatic, eu---Dumnezeu știe că eu vreau să fiu cu mintea sănătoasă și drept și cinstit și credincios și adevărat. Ei bine acum, eu am cincizeci de ani, nu poate fi prea mult timp până când eu trebuie să-l întâlnesc pe El. Și eu vreau să (fiu)...știu că totul este perfect corect înainte ca eu să părăsesc această lume. Și m-am gândit: „Eu nu vreau să fiu afară pe drumul greșit privitor la ceva”, eu m-am gândit, „poate eu așa...” Acum, eu mi-am mușcat degetul; mi-am zis, „eu nu sunt adormit, nu visez asta, așa ca ceva să fie greșit.” Eu eram într-adevăr ca amorțit peste toată fața mea și tot. M-am gândit, „Poate eu doar studiez aceasta atât de mult încât am ajuns într-un loc că nu mă pot scutura pe mine din asta.” Și m-am gândit, de obicei când ungera vine adânc, o viziune o urmează. M-am gândi: „Ei bine, eu doar voi aștepta aici un minut.”

³⁸ Și am început să-mi mișc mâinile în jur astfel și să umblu primprejur și Ceva a spus: „Spune ce vrei și aceea îți va fi dat.”

Am așteptat și am ascultat; eu m-am gândit: „Era aceea...Unde Ești, Domnule?”

Și am auzit aceea din nou: „Cere ce vrei și îți va fi dat. Eu confirm lucrurile pe care Eu le voi face.”

Și am spus: „Dar ce trebuie eu...” M-am gândit: „Cu Cine vorbesc eu?”Eu---eum-am simțit ca și cum mi-am pierdut mințile. M-am gândit: „Cu cine vorbesc eu? Nu văd nicio persoană. Unde este acea Lumină? Aceluia căruia îi vorbesc. Nu este nicio Lumină aici. Cine ești Tu? Unde...Ce dorești Tu?”

M-am gândit că Ceva a spus: „Cere ce vrei.” Corect! Eu mă gândeam la acea scriptură: Marcu 11:23, „Cereți ce vreți.” M-am gândit:

„Ei bine, ce să cer? Nu este nici un bolnav aici, ce aş putea face?” M-am gândit: „Nu este nimic afară, poate, sunt eu afară din mine însumi?” Am spus: „Ce să cer eu?”

Şi Ceva, doar tot aşa de clar cum auziţi voi glasul meu, spunând: „Nu vânezi tu? Şi tu n-ai nici un vânat?”

Am spus: „Aşa este.” M-am gândit, „Este acesta...Domnul?” Am spus: „Dacă eu sunt---dacă eu fac ceva greşit, Tu iartă-mă!” Acum, nu este aceea îngrozitor? Dacă tu faci ceva greşit. Am spus: „Doamne, dacă fac ceva greşit, iartă-mă. Dar eşti Tu acesta? Este aceasta scriptura pe care Tu încerci s-o aduci la mine? Este acesta un alt pas la care noi urcăm? Tu mi-ai dat o vedenie şi ai spus că ea va fi confirmată într-o clădire mică undeva într-o adunare când corturile vor începe.” Am spus: „Este aceasta la ce conduce asta? Dacă este asta, Doamne, atunci eu Te voi lua pe Cuvântul Tău.”

³⁹ M-am uitat în jur, m-am gândit: „Eu voi afla ceva imposibil.” Şi am aflat acel salcâm bătrân; eu am spus...Eu, de obicei, îmi pun privirea la cincizeci de iarzi. Eu...Domnul...Eu nu sunt un trăgător, dar eu—eu,dacă puşca mea nu loveşte la cincizeci de iarzi(*46 metri*), este dusă. Astfel, atunci eu eram...Eu am împuşcat veveriţe, niciodată n-am împuşcat una întoarsă cu spatele sau cu capul întors. Eu a trebuit s-o văd doar direct şi s-o împuşc în ochi cu o puşcă 22. Acum dacă asta nu este aşa, o las să plece. Astfel atunci...

Şi am spus: „Sunt cincizeci de iarzi,” cam distanţa de-a lungul acestei clădiri; am spus: „Şi va veni o veveriţă tânără, roşie şi va sta pe acea ramură bătrână, fără frunze şi eu o voi împuşca drept de-aici.” Şi acolo a venit veveriţa. Am întors arma, am ţintit, prin lentila telescopului mic i-am văzut ochii, am tras, a căzut jos. Am păşit să mă uit la ea; m-am gândit: „Ea sângerează, o vedenie nu sângerează. Şi m-am uitat la ea; am ridicat veveriţa; am pipăit-o; era o veveriţă adevărată. M-am speriat într-adevăr. Şi m-am gândit: „Ei bine, voi ştiţi, aceea doar s-a întâmplat, asta-i tot; s-a întâmplat doar astfel.”

⁴⁰ Astfel am început să mă îndepărtez, m-am gândit. Dar o veveriţă, afară aici în acest salcâm? Ei bine, ele ar fi departe înapoi dincolo în pădure. Ele nu ar veni acolo afară astfel şi eu am vânat toată dimineaţa.” Aşa că am stat acolo doar un pic şi am spus: „Doamne, dacă acela ai fost Tu, biblia a spus, doi sau trei martori sunt o dovadă. Nu se poate întâmpla a doua oară.” Astfel am păşit în sus pe partea dealului şi m-am aşezat jos şi am spus: „Acum, aici eu acţionez

22VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

nebunește.” Și am spus: „Ei bine, eu doar mă voi pregătiși voi merge acasă acum.” Am spus: „El va...” Dar m-am gândit: „Cred că voi încerca.” Și am spus: „Și va veni o altă veveriță și se va așeza drept acolo în acele mănunchiuri de viță de vie, chiar acolo.” Mi-am luat degetul jos și m-am uitat înapoi; nu am văzut nicio veveriță. Am spus: „Ei bine, ...” M-am uitat înapoi și m-am gândit: „Ce este aceea acolo?” Am apucat sus luneta și acolo stătea o veveriță privind drept la mine, la depărtare de cincizeci de iarzi. Am împușcat veverița, m-am dus acolo, am ridicat-o să văd dacă era o vedenie, dar nu era o vedenie, era o veveriță. Eu le mănânc. Astfel ele... Și eu---eu am ridicat-o pe aceea și m-am gândit: „O, vai.” Eu doar m-am simțit cu adevărat ciudat. M-am gândit: „Două, dar Tu ai spus trei.”

⁴¹ „Ei bine,” am spus, „Acesta...eu---eu---eu---eu într-un fel cred că acela ai fost Tu, Doamne.” Am spus: „Poate Tu o să faci ceva pentru oameni acum; Tu o să-i ajuți pe oamenii Tăi. Astfel eu îți mulțumesc foarte mult și eu---eu îți mulțumesc, Domnule. Mi-am luat jos pălăria și am spus: „Eu cu siguranță îți mulțumesc, Domnule. Eu---eu Te cred acum și Tu o să faci ceva pentru oamenii Tăi, deci eu--eudesigur apreciez asta, scumpule Tată.” Și am spus: „Acum, mă voi duce acasă.”

El a spus: „Dar tu ai spus că tu ai vrut trei.”

„Ei bine,” am spus, „da.” Acum aceea părea ca și cum era în interiorul meu. N-am auzit o voce, doar ceva în interiorul meu a spus aceea. „Ei bine,” m-am gândit, „eu voi face aceasta atât de deosebită încât asta---asta va trebui să fie ceva supranatural.” Și m-am uitat în câmpie, spre câmpie era doar un ciot mare neted vechi, cu o mare ramură ieșită afară. Și am spus: „Să se întâmple că acolo va fi o veveriță tânără pe acea ramură, așezată la capătul ramurii și va privi drept la fermierii care își taie porumbul, curăță porumbul de pănuși și eu o voi omorî de la acest copac chiar aici. Aceasta va fi în acel fel.”

⁴² Am stat acolo un minut, nicio veveriță, m-am uitat înapoi. Au trecut cam cinci minute, nicio veveriță. „Ei bine,” am spus...M-am gândit: „Ei bine, aceasta este îndeajuns. Oricum se face timpul să plec.” Am spus: „Mai bine plec.” Și am pornit să plec și așa cum am făcut-o, Ceva a spus: „Dar tu deja ai vorbit aceea. Și scriptura spune că `Dacă nu te vei îndoii în inima ta, ci vei crede că ce ai spus`... Aleluia! Am așteptat rezemat pe partea unui copac. Am așteptat, m-am uitat în spate; acolo nu era nicio veveriță. Am așteptat alte zece minute, nicio

veveriță. Am spus: „Cum ar putea vreodată o veveriță să ajungă acolo?” Astfel am spus: „Ei bine, cred că doar voi înainta și mă voi duce acasă pentru că este timpul să-i iau pe domnul Sothmann și ceilalți, astfel doar voi merge în continuare.” Am pornit să mă îndepărtez astfel.

A spus: „Te îndoiești?” Dumnezeu știe cum să te instruiască. „Te îndoiești de ceea ce ai spus?”

Am spus: „Nu, eu nu mă îndoiesc.” Și doar cum eu am spus aceea, venind afară de pe acea ramură a ieșit o veveriță tânără, a pășit la capătul ramurii și a stat să privească la fermieri. Am împușcat-o drept de-acolo, având cele trei veverițe ale mele. Și am spus: „Eu o să văd dacă există o altă veveriță pe acest teritoriu.” Și am întârziat cam trei ore să-i iau pe domnul Sothmann și ceilalți, neputând măcar auzi vreuna. M-am dus acasă. Le-am spus. Aceea mă frământa. Nu știam ce să cred despre asta.

⁴³ Cam cu două săptămâni mai târziu, eram jos în statul Kentucky, unde era încă sezonul veverițelor, cu prietenii mei, domnul Wood și cumnatul lui. Și eu stăteam jos acolo și ne-am dus la vânătoare în acea dimineață. Și o, cu vânt, toate frunzele jos de pe copaci, era timp rău să vânez veverițe. Astfel noi...Vânătorii buni nu prindeau mai mult de cam una pe zi. Și--și trebuia să fii...să ai o armă automată să le prinzi atunci și eu să vânez...(Locgol pe bandă) „Și tu le vei avea.”

Și eu m-am gândit: „Acum, aici, eu nu---nu știu despre asta acum. Este atât de neobișnuit în această dimineață, destul de sigur și nu sunt veverițe deloc aici în această perioadă a anului. Și este atât de rece, noi aveam pe noi așa de multe haine și eu doar tremuram cât de tare puteam. M-am gândit: „Nicio veveriță.” Frunze cam așa de înalt pe pământ, tu puteai să te auzi ca o turmă de antilope trecând.

Și astfel, eu mergeam pe-acolo astfel și m-a atins din nou și a spus: „Cere ce vrei.”

Și eu m-am oprit și mi-am pus jos pușca, mi-am luat jos pălăria și am spus: „Tată ceresc, eu sunt aici jos în acești munți; cum este cu aceste lucruri? Ești Tu cel care îmi vorbești? Ești Tu, Doamne? Unde ești Tu? Eu de obicei văd aceea...Lumina Ta, unde ești Tu? Vorbește-mi, Doamne. Dacă este ceva ce vrei ca eu să fac, eu voi face. Am găsit eu har în privirea Ta?” Am spus: „Eu...Doar vorbește-mi.”

Și a spus: „Cere ce vrei și aceea îți va fi dat.” Am spus: „Atunci, dacă acela ești Tu, eu voi avea trei veverițe ale mele în această

24VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

dimineată, veverițe cenușii.” Acelea roșii sunt în Indiana. Și am spus: „Eu voi avea cele trei veverițe ale mele.”

Ceva a spus: „Din ce direcție vor veni ele?”

Și m-am gândit: „Iată.” Puteam să aud aceea tot atât de clar cum mă auziți voi pe mine. Și am spus: „Una va veni din acea parte; una va veni din spate din acea parte și una va veni din acea parte.”

⁴⁴ M-am rezemat de un copac și am așteptat câteva minute. N-am văzut nicio veveriță, se făcea târziu, aproape timpul să merg înapoi. M-am uitat departe peste deal și sus, cam o sută și douăzeci și cinci de iarzi(*aprox. 115m*). Cred, am văzut ceva că era pe o buturugă. O veveriță cenușie este foarte mică. Am privit prin luneta mică și nu puteam spune dacă era o veveriță sau nu. Am continuat să privesc; ea a sărit de pe butuc, a pornit jos pe lângă un pom. Ei bine, aceea este o împușcătură îngrozitor de departe. Dar eu doar am pus genunchiul jos și am pus pușca de-a lungul mâinii mele, am ucis veverița.

Am spus: „Apoi aceea, următoarea va trebui să vină din această parte.” Astfel eu doar m-am întors de la copac și am spus: „Ea va veni din această parte.” Am așteptat cam cincisprezece minute, iată că a venit o veveriță. Așa că am dat drumul la un alt cartuș în pușcă și am luat linia de ochire. Doar așa cum am început să iau linia de ochire, a venit a doua veveriță. Am spus: „O, laudă Domnului; acolo este a doua; acolo sunt ele.” Așa că am ridicat-o pe prima împușcată, ucisă drept în cap, lovită drept prin ochi.

⁴⁵ Și apoi---și apoi, cealaltă veveriță a alergat, a sărit pe o buturugă și a alergat peste buturugă, a luat o nucă de hicoriși a început s-o mănânce, doar o împușcătură perfectă cam de la cincizeci de iarzi. M-am gândit: „Aceasta este a doua veverița mea, acelea sunt una, două, trei, întocmai cum am cerut.” Mi-am pus pușca jos și am tras și am lovit buturuga. Acum, cam din circa o sută patruzeci și nouă de veverițe în acest an, eu am ratat doar cinci lovituri. Astfel, apoi m-am gândit: „Cum am ratat acea veveriță?” N-am speriat-o deloc, ea a sărit, a alergat înapoi jos de cealaltă parte a butucului și a stat și a privit în jur. Am pus un alt cartuș, m-am gândit: „Eu sigur o voi prinde de data asta.” Am luat linia de ochire, drept...părul din dreptul ochilor ei, am apăsat trăgaciul; am lovit la două picioare(*61cm*)mai jos de ea. Am spus: „Vai, pușca asta este dereglată. Este ceva în neregulă cu ea,” fără să mă gândesc. Și apoi ea a sărit de pe butuc și a alergat drept lateral de mine. Am spus: „Ei bine, eu n-am împușcat o veveriță lateral demult

timp, dar eu o să văd dacă această pușcă este dereglată sau nu.” Am spus: „Eu cu siguranță o voi prinde de data aceasta. Poate că mie doar mi-e frig și tremur.” Așa că am luat o tufă mică și mi-am sprijinit pușca de tufă și am ochit-o până a fost drept lateral, nu depășeatreizeci și cinci de iarzi depărtare; veverița alerga în jos pe deal. Drept pe la jumătatea mijlocului ei, am tras trăgaciul și nu știu unde am lovit; eu am ratat veverița. Și am terminat gloanțele în mica mea pușcă veche, astfel veverița s-a dus în sus pe deal. M-am gândit: „Acolo am ratat trei lovituri directe și în tot sezonul și eu am ratat numai cinci. Cum ar putea fi asta?” Apoi s-a întâmplat să mă gândesc: „Nu puteam avea acea veveriță. Am spus că cealaltă va veni din această direcție.” Două au fost acolo. Dar Cuvântul Lui este perfect. Vedeți?

46 Apoi am început să aștept, până aproape de întuneric. Am spus: „Dacă cealaltă veveriță vine, eu va trebui s-o împușc într-adevăr aproape de mine pentru că este un salcâm aici și ea trebuie să vină prin acest salcâm, singura cale în care ea poate veni. „Ei bine,” m-am gândit, „ei bine, n-a fost așa de data aceasta. Acea---aceaungere poate...poate doar s-a întâmplat să am acelea două.” Așa că m-am dus și mi-am luat veverițele și am pornit spre casă. Și era într-adevăr întuneric în vale. Și am pornit în jos prin vale, Ceva mi-a spus: „Cum este cu cealaltă veveriță?”

Și am spus: „Ei bine, am deja două și așa este prea târziu acum; eu de-abia pot vedea prin luneta mea(înțelegeți?), prea târziu să prind una acum.” Și am pornit în jos; Ceva mi-a spus: „Întoarce-te și du-te înapoi și ia cealaltă veveriță. Tu deja ai vorbit-o.” Așa că m-am întors și eu nu am mers cam zece pași (Acum, ascultați cu atenție) și am văzut o veveriță alergând în pom cam la șaiszeci sau șaptezeci de iarzi(55-64m)de mine. Așa de întuneric că trebuia să fie doar o lumină peste vârful muntelui sau eu n-aș fi văzut-o. Și eu---eu am pus pușca la linia de ochire. Nu puteam vedea veverița, continuam să mă uit înainte și înapoi. M-am gândit:: „Unde este ea?”

47 După un timp părea ca un nod lipit pe copac, m-am gândit: „Acela este capul ei.” Așa că am tras. Veverița a fugit în partea de jos a copacului și am auzit ceva că a lovit frunzele. M-am gândit: „Probabil că a sărit jos.” Și cam la acel timp, la cincisprezece iarzi(*aprox. 14m*)de ea, o altă veveriță a fugit sus în pom. Am spus: „Acea a fost veverița, am ratat-o, ea a fugit în jur, a urcat sus în acel copac.” Așa că am urmărit foarte atent. Era așa de întuneric și vântul bătea atât de tare. M-am

26VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

gândit că am văzut niște frunze cu ceva mișcându-se; m-am gândit: „Ei bine, eu voi trage spre ea oricum.” Și eu am tras, am auzit acea veveriță că a lovit pământul, buff. Într-adevăr a omorât-o chiar acolo. Ei bine, am spus: „Am ratat-o în acel copac, dar o am chiar aici, doar un pic în afara liniei. Am spus: „Mă voi duce și o voi lua.” Așa că am pășit în sus pe deal și când am ajuns la primul copac, acolo zăcea veverița mea, prima, chiar în linie, exact în felul în care am arătat. Dumnezeu din cer știe că aceea este adevărat. Chiar în felul în care am arătat...Ei bine, m-am dus, am spus: „Ei bine, cu aceea am patru, el mi-a dat una ca măsură bună. Aceea este bine.” Am spus: „Am spus trei și am patru; aceea este bine.”

⁴⁸ Așa că m-am dus să iau cealaltă veveriță și nu era acolo. Și totuși știam că am omorât acea veveriță. Păi, am căutat peste tot în jur. Am așteptat, pipăind cu mâinile în întuneric, printre frunze. Șibuturuga veche s-a desfăcut și totul. M-am gândit că poate doar am rănit-o și ea s-a tras departe. În final, am găsit o gaură mică în buturugă. Am început să mânuiesc bățul meu înăuntru și s-o trag primprejur, am simțit ceva căzut și am spus: „Este veverița, dar gaura este prea mică să-mi pot băga mâinile în ea, trebuie să iau un topor sau ceva să o tai.” Așa că am pus o piatră mare sau o bucată mare pe ea și am coborât.

Și am spus fraților când am ajuns la poalele dealului. Ei au început să-L laude pe Domnul și să strige. În acea noapte eu am spus asta la un grup de oameni de la munte care au venit, s-au adunat înăuntru. Și noi toți Îl lăudam pe Domnul. Și unul din diaconii mei, pe nume Tony, care este în biserica mea, el era---el era cu mine. Și în acea noapte, când noi am pornit la culcare, el s-a rugat înaintea acelor oameni; el a spus: „Acum, Doamne,” noi i-am cerut să ne conducă în rugăciune, el a spus: „Acum, Doamne, ca să confirmi că fratele nostru a spus adevărul, lasă-l să găsească acea veveriță mâine în scorbura, astfel noi vom ști că el a spus adevărul.” Inima mea a început să-mi bată tare. „Să știe că eu am spus adevărul? Despre ceva ca aceea și așa spune...o minciună despre asta? Dumnezeu să mă păzească să fiu un așa fățarnic.” Și m-am gândit: „Cum ar putea un om care mă iubește și un bărbat de acel calibru, un bărbat a cărui soție a zăcut muribundă pe podea și doctorii s-au îndepărtat de ea, m-am dus și am oferit rugăciune pentru ea, ea s-a ridicat și s-a dus la biserică cu mine. Cum putea el pune sub semnul întrebării cuvântul meu? Cum a spus el aceea?” Și ceilalți frați au prins aceea.

În dimineața următoare la masă, mult devreme înainte de lumina zilei, el a spus: „Ei bine, frate Branham, noi vom merge sus și să luăm veverița ta; noi vom obține una oricum astăzi, pentru că ea va fi acolo.”

Am spus: „Frate Tony, tu doar n-ai înțeles. Când eu am vorbit sub inspirație, am spus trei veverițe. Cea de-a patra n-a avut nimic de-a face cu asta.”

„O,” a spus el, „ea este în acea buturugă oricum; noi vom ști prin aceea.”

Am privit peste masă și m-am gândit: „Frate Tony, te-ai---te-ai îndoit de mine că am spus adevărul?” Dar eu nu am spus deloc asta; frații se uitau unul la altul. Ne-am dus spre pădure. Și când noi am început să plecăm de la mașini pe diferite căi, ei bine, m-am gândit că mă voi duce sus să-mi iau veverița, dacă era acolo. Șieu m-am gândit: „Mă voi duce înapoi și-i voi spune fratelui Tony.” Dar ceva doar continua să mă preseze. Și am continuat să merg spre...Acum, asta a fost cam cu o săptămână înainte de a veni aici. Și am continuat să urc și când am ajuns sus acolo, ceva mi-a spus: „Și dacă veverița aceea nu este acolo înăuntru?” Acum: „Ce dacă? Și propriul tău diacon va spune că aceea n-a fost adevărat.” Acum, Domnul știe, aceste cuvinte sunt adevărate, exact, perfect, după cea mai bună cunoștință a mea din inimă.

Și am pornit să merg mai departe, m-am gândit: „Păi, eu desigur sper că ea este acolo. Un singur lucru este sigur; eu cu certitudine sper asta.” Eu n-am spus deloc, nimic despre acea veveriță; ea a fost...Voi toți înțelegeți, câți înțeleg despre ce era vorba? Sigur. Trei veverițe sunt ceea ce eu am vorbit. A patra nu avea nimic de-a face cu asta. Dar Domnul știe cum să instruiască și ce să facă.

⁵⁰ Astfel mergând mai departe sus acolo, acea ungere m-a atins din nou și a spus: „Dacă ea nu este acolo, spune, ea va fi acolo și tu vei afla veverița.”

Și am spus: „Doamne, eu iau Cuvântul Tău acum.” Am spus: „Și eu voi găsi veverița.” Am continuat să merg sus pe munte. M-am gândit: „Nu mai este nevoie să mă tem pentru că eu o voi găsi, asta-i tot. Am spus-o. Și Domnul a spus, atunci când ungerea este peste mine, când spun ceva, aceea va fi în acel fel. Așa că eu merg în continuare.”

28VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

Am căutat peste tot primprejur; m-am uitat, ca să ajung jos înapoi de pe munte îmi lua cam cincisprezece minute. M-am gândit: „Mai bine să-mi iau veverița.” M-am dus sus acolo și am tras bucata de pe gaură, am început să pipăi acolo înăuntru; eu puteam simți aceea. Am ridicat asta, am simțit ca și cum ceva a căzut în felul acela, ca și cum *eraveverița* la capătul bățului și a căzut. Aveam un cuțit vechi mare de vânatoare și am luat piatra mare și am tăiat gaura destul de mult ca să-mi pot pune mâna înăuntru. M-am uitat acolo jos; am ridicat ceva rădăcini și cădeau, ceva rădăcini dedesubt care stăteau în acea veche buturugă. M-am gândit: „O, vai, și trebuia să fim acolo fix la ora nouă, astfel m-am gândit, acum *sunt* fără veveriță.”

⁵¹ Și o, vai, cea dimineață era îngrozitoare; era viscol și continua. M-am gândit: „E groaznic.” Astfel m-am gândit: „Ei bine, există un singur lucru ce pot eu să fac să dovedesc asta. Acum, asta...Doamne, n-a fost greșeala Ta. Pentru că Tu...când eu...Tu mi-ai spus aceea, să vorbesc și eu am vorbit pentru cele trei și cele trei au fost acolo. Dar fratele Tony doar a înțeles greșit; asta-i tot.” Și am spus: „Mă duc înapoi și-l iau pe el și pe celălalt frate și îi aduc aici și le arăt unde a fost buturuga, ca să-i las să știe că eu...mi-ar place...am crezut că am avut dreptate. Am spus adevărul că știam că veverița era acolo.”

Și am pus asta...am pornit în jos pe deal și Ceva mi-a spus: „Dar tu ai spus, venind în sus, că vei afla veverița.” Amin. O, voi doar nu știți ce-mi face aceea mie. „Tu ai spus că vei găsi veverița.”

M-am gândit: „Unde aș putea s-o aflu? Aici este pădure, nicio frunză pe vreun copac și toate îngrămădite aici în jur. Acolo este copacul unde a căzut veverița.” Aici este doar un singur lucru sub care ea se putea ascunde, putea să fie acest buștean și am luat fiecare bucățică afară din el, nicio altă gaură în copac nicăieri și acolo era singurul loc.”

Dar El a spus: „Tu ai spus că o vei găsi.”

⁵² Ei bine, am lovit frunzele primprejur cu piciorul și totul; m-am gândit: „O, Billy, tu ai ajuns la capăt.” Și am început să cobor, am pornit...A spus: „Dar tu ai spus că o vei găsi.”

M-am gândit: „Așa este.” Am spus când ungerea a fost peste mine, „Eu voi găsi veverița.” Și dacă aceea este o confirmare a slujbei mele care începe din nou, atunci veverița trebuie să fie aici pe undeva. Am spus: „N-o pot găsi, unde este ea?”

Ceva a spus: „Uită-te sub acea bucată de scoarță.” Și m-am dus și am ridicat-o...am pornit s-o ridic...am spus: „Da, laudă Domnului, este sub scoarță.”

Și m-am dus acolo să ridic bucata de scoarță și ceva a spus: „Și dacă nu este dedesubt acolo?”

„O,” am spus, „ea va fi acolo dedesubt.” Și am ridicat-o și nu era nicio vererită. Și m-am gândit: „Este ceva ciudat.”

Acum...Dar am spus: „Acea a fost aceeași inspirație care mi-a spus că cele trei vor fi acolo; aceeași inspirație a fost peste mine când am spus că va fi acolo, astfel trebuie...” M-am uitat în jos iarăși, am văzut doar puțin, câteva fire de păr cenușiu ieșite de sub frunze. Le-am ridicat și acolo era vererita mea.

Acum, voi vorbiți despre un mic irlandez care striga; s-ar cuveni să mă fi auzit coborând acel deal. Eu eram un băiat cu adevărat fericit. M-am dus acasă și le-am spus oamenilor despre asta. Și, vai, cum ne bucuram noi toți. Fratele Tony a spus: „Frate Branham, eu n-am știut că m-am rugat în acel fel.”

Și am spus: „Dar tu ai făcut-o.” Și fratele Charlie și ceilalți vorbeau despre asta, cum că el---că el s-a rugat în acel fel.

⁵³ Astfel, a dou...apoi cu o zi înainte am venit aici la adunare; am plecat duminică după masă. Sâmbătă după amiază eram la casa unui om care avea o fată oloagă. Ea a fost legată de poliomielită de când era o fetiță. Și avea cam treizeci de ani. O, cel mai nenorocit copil pe care l-ați văzut vreodată. M-am rugat pentru ea de câteva ori, am văzut ologi, aproape ca ea, vindecați, stând chiar lângă ea.

O familie minunată de oameni, dacă aș avea timp să vă spun povestea tatălui ei când doctorii l-au respins, patru doctori care s-au ocupat *de caz* au spus: „Nu există nicio șansă.” Eu am renunțat și m-am rugat și i-am cerut Domnului să-l ia; *apoi* m-am dus acasă; am văzut o vedenie. Și acolo era un predicator care râdea de el pentru că el credea în vindecarea divină. El mi-a spus: „Spune-i domnului Wright că AȘA VORBEȘTE DOMNUL, el va săpa mormântul aceluia predicator care a râs de el.” Și el a făcut-o. Și el trăiește azi, sănătos și fericit. Și *toatelucrurile* care s-au întâmplat.

⁵⁴ Dar acea fată mică chinuită care stătea acolo, eu niciodată n-am putut înțelege, de ce nu-mi dădea El o viziune pentru acea fată. Noi am fost...domnul Wood și eu cinam acolo. Și eu m-am dus jos...El face

30VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

vinul pentru împărtășire pentru Cina Domnului la biserică. M-am dus să-l iau.

Și această fată mi-a spus, ea a spus: „Frate Branham îmi aduci un iepure înainte ca să mergi înapoi?”

Și eu am spus: „Sigur, Edith. Fratele Wood și eu vom merge și îți vom aduce un iepure.” Și am luat pușca și am ieșit. Și noi am fost plecați un pic de timp și am prins doi iepuri și ne-am întors. Doamna Wright avea cina pregătită pentru noi. Acum, fiica ei este văduvă. Ei sunt săraci; voi doar nu știți cât de săracisunt ei. Voi oamenii de-aici din jur din California nu știți cât de săraci sunt oamenii până nu ajungeți în ceva ca aceea.

Ea locuiește într-o casuță cu două camere mici departe sus, pe vârful dealului. Soțul ei a fost omorât cu doi ani în urmă cu propriul lui tractor, un alcoolic. S-a răsturnat și și-a rupt gâtul...Și băiețașul l-a găsit. Și ea are doi copii adolescenți care o iau oarecum razna fără tată. Și acea biată femeie, liniștită, umilă, o mică creștină. O, eu n-am auzit-o niciodată ridicând vocea în viața ei. Și ea săpa pe acele dealuri sus acolo, cultivând acel pământ sărăcăcios, încercând să cultive o mică bucată de teren cu porumb să îngrijească de acei copii. O, aceea era o situație jalnică.

⁵⁵ Și noi eram la masă stând de vorbă și ei chiar mă iubesc. Au o cameră acolo sus pe care eu doar o numesc camera mea când ajung acolo. Păstoream biserica baptistă acolo la Milltown și așa că, eu doar aveam acolo o cameră unde stau eu cu familia Wright. Și am spus, vorbind despre viziuni; eu am spus: „Acum, voi știți...” Le-am spus despre ceea ce s-a întâmplat. Am spus: „Acum, astfel, asta trebuia să aibă ceva; singurul lucru pe care știu că îl voi avea...dacă vreodată se întâmplă așa ceva, acela trebuie să fie o credință pe care Dumnezeu trebuie să mi-o dea. Pentru că atunci când ungera vine peste mine, este...doar pare ca o super credință,” am spus, „se ridică în mine ceva că nu există nicio umbră de îndoială.” Am spus: „O, cum mă încred eu!” Am spus: „Întocmai cum am vedeniile. Când Domnul îmi spune într-o viziune, `Du-te fă un anumit lucru, un anumit...`” Păi, vai, nu este nicio întrebare în mintea mea, doar merg să fac aceea. Niciodată nu eșuează, așa că ea trebuie să se întâmple.

Vezi, tu trebuie să crezi că ceea ce o să faci...Tu trebuie să ai credință și încredere. Și eu am în vedenii. Când vedenia...Ascultați, aceasta ar putea suna radical. Dar dacă Domnul Dumnezeu care este

aici pe această platformă acum și poate spune secretul fiecărei inimi de-aici dinăuntru sau să spună ce va fi sau ce nu va fi...Voi știți aceea, voi o vedeți seară de seară. Dacă El mi-ar spune că George Washington o să învie mâine din mormântul din Cimitirul Național, eu aș invita întreaga lume să vină să vadă aceea că se întâmplă. Aceea este exact corect. Eu îl cred pe El. El niciodată nu m-a dezamăgit. Și eu am văzut vedenii de când eram în vârstă de optsprezece luni. Și niciodată una nu a eșuat, niciodată nu vor eșua pentru că acela este Dumnezeu.

⁵⁶ Și așa dar, eu vorbeam în felul acela. Și am spus: „Acum, dacă Domnul mi-ar spune că un anumit lucru se va întâmpla ca...mica---mica ta soră ologă care stă, mica Edith...Și ei erau oameni săraci, dar eu eram binevenit. Aveau un vechi...bol mare vechi cu fasole, fasole pinto gătită, cu pâine de porumb și ceapă feliată. Și eu pot mânca aceea. Astfel eu am fost crescut cu aceea. Și eu doar o mâncam și aveam un timp bun. Și mama Wright mi-a pregătit un desert mare cu cireșe, voi știți, din acel pom mic din care eu obișnuiam s-o ajut să le culeagă. Domnul Wright, la optzeci de ani și ea șaptezeci și ceva cu acea față bolnavă. Astfel eu aș faceorice puteam pentru acei oameni. Săraci...”

⁵⁷ Și noi vorbeam despre zidirea noii biserici sus acolo, tabernacolul și domnul Wright mi-a spus: „Cum stă suma de oferte sus la Tabernacol?”

Am spus: „Frate Wright, eu nu sunt acolo destul de mult *timpeca* să știu.”

Și a spus: „Știi ce?” A spus: „Hattie a vrut să dăruiască cincizeci de dolari pentru acea biserică și fratele Robertson, administratorul bisericii, unul din ei, șeful, n-a lăsat-o să-i dea.” A spus: „Deoarece pentru aceia ar fi nevoie de circa șase luni să sapi de cincizeci de dolari pe acele dealuri de-acolo.” Și a spus: „Dar ea a dat douăzeci și frate Branham, ea vrea...”

M-am gândit: „Știi ceva? Eu am douăzeci de dolari aici în buzunar. Meda mi i-a dat să iau niște ouă.” Am spus: „Eu îi voi da acei douăzeci de dolari înainte să plec înapoi.” Și doar...Ea este departe de aici și tu nu vei ști asta niciodată. Astfel eu îi voi---eu îi voi cumpăra cutii de păstrat la rece și lucruri pentru că mi-a părut rău pentru ea sus acolo, acea mamă bătrână care încerca să lucreze departe pe acel deal.” Și astfel m-am gândit: „Eu doar îi voi da aceștia...acești douăzeci

32VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

de dolari, asta este ce voi face. Când plec eu doar îi voi strecura astfel ea îi va lua și aceea sunt cei douăzeci de dolari ai ei pe care i-a plătit la biserică acolo sus.” Astfel m-am gândit: „Eu doar îi voi da ei aceea.”

Deci când am spus...Ceva mi-a spus: „Dar Domnul tău a stat într-o zi lângă un zid și a văzut oamenii bogați punând mii de dolari în visterie. Și o mică văduvă a venit pe-acolo și ea avea doar trei bănuți, tot din ce avea să trăiască. Și acum, ce ai fi făcut tu dacă ai fi stat acolo? Dacă ai fi văzut acea văduvă punând trei bănuți, ai fi alergat să spui: `O, nu soră, nu face aceea, nu face aceea pentru că noi avem din belșug aici înăuntru; nu avem nevoie de ei.` Dar Isus nu i-a spus deloc să n-o facă. El doar a lăsat-o să meargă în continuare și să facă aceea. Pentru că El știa că avea ceva pentru ea pe drum(Înțelegeți?) ceva puțin mai bun. Vedeți? Așa că El doar a lăsat-o. Dumnezeu iubește pe cel ce dă cu bucurie.

Astfel am spus: „Eu doar îmi voi ține banii în buzunar atunci (Înțelegeți?), este în ordine atunci; eu doar voi lăsa asta să treacă, pentru că poate Domnul...”

⁵⁸ Și noi stăteam acolo și am spus: „Acum aceste viziuni care vin...” Acum, ascultați cu atenție acum, noi ne pregătim să ne apropiem de altceva. Acum, amintiți-vă, asta a fost cu mai puțin de două săptămâni în urmă sau chiar aproape două săptămâni în urmă. Și am spus: „Lucrul care mă nedumerește pe mine, frate Wood...” Și el stătea, ca și cum ar sta aici de partea mea, încă la masă, mica verandă veche a casei, a fost---a fostzidită; ei au zidit-o acum încercând să facă altă cameră din ea. Și vechile șindrile de lemn și case, găuri peste tot prin el...Și am spus: „Ceea ce m-a frământat întotdeauna a fost asta, despre acele veverițe.” Am spus: „când...frate Wood,” am spus, „noi ne consideram a fi vânători buni de veverițe. Eu vânam de când eram un băiețaș.” Și am spus: „Și---și tu ești un vânător expert.” Și am spus: „De când eram băiețași, noi vânam veverițe. În acele condiții, frate Wood, de unde au venit acele veverițe?” Am spus: „Eu nu-mi pot da seama. Stăteam chiar acolo privind peste terenuri și am spus: `Va fi o veveriță chiar acolo.` Și eu stăteam acolo de patruzeci și cinci de minute. Și abia mi-am luat degetul jos, acolo era o veveriță. Și de fiecare dată a fost în acel fel. Veverița a venit de nicăieri.”

⁵⁹ Și am spus: „Singurul lucru la care eu aș putea să mă gândesc că este, ar fi acesta, când Dumnezeu încerca să-i spună lui Avraam,ce... cum urma El să-l binecuvânteze.” Am spus: „Dacă

aceasta va fi noua mea slujbă care vine, ceva mai mare, atunci El în final va confirma în acea construcție mică...” Am spus: „Dacă este aceea, ca Avraam, lucrul de care Avraam a avut nevoie a fost o jertfă în locul fiului său, în Geneza 22. Și când Dumnezeu i-a oprit mâna de la a-l sacrifica pe fiul lui, acolo era un berbec. De unde a venit acel berbec? El era la o sută de mile departe de civilizație, o călătorie de trei zile înapoi. Orice om poate merge douăzeci și cinci de mile pe zi (aprox. 40km). Eu am umblat 30 – 35(48-56km.)de multe ori. Și azi noi călătorim cu mașina și--și așa mai departe. În acele zile toată modalitatea de a călători era fie a călători pe un măgar sau umblând pe jos. Și el călătorise de trei zile și apoi și-a ridicat ochii și a văzut muntele în depărtare. Și pe lângă asta, el era sus pe vârful muntelui unde nu era apă. Și ce făcea berbecul acolo sus? Și el ar fi fost ucis de fiarele sălbatice dacă el era departe de civilizație. De unde a venit berbecul? Acela este motivul că Avraam a numit acel loc cu numele de Iehova-Jire, Domnul va rândui pentru El Însuși o jertfă. El este în stare s-o vorbească în existență.”

Am spus: „Dacă Domnul confirma slujba mea acolo, ca să mă lase să știu că El va ajuta oamenii Lui și mă va lăsa să fac asta,” am spus, „atunci același Iehova-lire...Eu aveam nevoie de o veveriță în același fel în care el avea nevoie de un berbec și eu cred că Iehova-lire a plasat-o acolo prin același Cuvânt vorbit al Lui. N-am fost eu, oricum pentru că eu nu știam ce spuneam. El a spus aceea El Însuși.”

⁶⁰ Și mica soră tăcută Hattie, stând acolo în spate, cu mica bonetă cum poartă femeile de la țară acolo. Și ea și-a îmbrăcat o rochie curată să vină s-o ajute pe mama ei să-mi pregătească o cină. Și ea stătea cu mâna astfel și a spus: „Acela nu este nimic altceva decât adevărul.” Ea a spus lucrul corect. Aici este biblia mea și ca slujitor a lui Dumnezeu, eu spun aceasta. Eu de-abia am putut auzi ce-a spus ea la urmă. Mama ei încerca să spună ceva, dar nu am înțeles. Eu...

Doar așa cum ea a spus aceea, ea a spus lucrul corect. Duhul Domnului mi-a spus: „Spune-i să ceară ce vrea ea și tu dă-i ei aceea.” Eu---eu n-am putut vorbi. În acea cameră, fiecare se simțea ciudat. Am spus: „Soră Hattie.”

Ea a spus: „Da, frate Branham.”

Am spus: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, spune orice ce vrei; nu mă interesează ce este aceasta. Dacă vrei să cunoști că Dumnezeu a dat această slujbă, spune orice dorești. AȘA VORBEȘTE DOMNUL,

34VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

---

dacă tu vei spune aceea, eu o voi spune după tine și tu o vei avea chiar aici.” Opt oameni stăteau acolo privind...

Ea a spus: „Frate Branham, ce ar trebui să spun?”

Am spus: „Asta depinde de tine.”

⁶¹ Acolo ședea sora ei oiașă, tatăl ei bătrân. Ea era săracă; ea putea cere bani. Ea putea cere orice voia. Am spus, „Cere orice este în inima ta, orice vrei; tu cere aceea și AȘA VORBEȘTE DOMNUL, eu o voi spune după tine și tu o vei avea.”

Ea a spus: „Salvarea celor doi băieți ai mei.”

Am spus: „Tu ai asta, în Numele Domnului.” Și acei doi băieți adolescenți modernisarcastici careurau chiar cauza lui Cristos s-au apucat unul de altul și au început să strige binecuvântările lui Dumnezeu. Puterea lui Dumnezeu a atins acel loc. Banks a căzut pe farfuria lui. Eu nu știu ce s-a întâmplat timp de zece minute.

Prietene, îți dai tu seama ce a fost aceea? Eu n-am simțit niciodată în viața mea o asemenea ungere. Pentru prima dată când asta a fost înfăptuită la o ființă umană, ea a ocolit aristocrații, a ocolit orice altceva și s-a dus la o biată văduvă mică ce locuia sus pe deal acolo. Și Dumnezeu a știut ce va cere ea. Cei doi băieți ai ei au fost glorios salvați chiar în minutul în care aceea a fost vorbită. Dacă ea ar fi cerut zece mii de dolari, i-ar fi fost dați. Dacă ar fi cerut vindecarea surorii ei, ea i-ar fi fost dată. Orice ar fi cerut, aceea i-ar fi fost dat.

⁶² Eu cred că biserica viului Dumnezeu se mișcă într-o sferă acum care va scutura întreaga lume. Aceea este prima dată când s-a întâmplat din zilele lui Isus din Nazaret pentru o ființă umană. „Cere orice vrei și aceea îți va fi dat, orice dorești.” Nu vedeți voi cuvintele lui Isus Cristos fiind împlinite? O, asta va veni la împlinire foarte curând. Eu aștept după asta să se întâmple în această adunare. Eu vreau asta să se întâmple acum, încât acea ungere să atingă întreaga biserică a viului Dumnezeu și ea să se ridice în picioare ca o armată puternică ce mășcăluiește. Bolnavii vor fi vindecați printr-un cuvânt; orbii vor vedea; surzii vor auzi; morții vor fi înviați și puterea lui Dumnezeu va scutura lumea cu biserica viului Dumnezeu. Noi suntem în procesul acesteia acum. Eu cred că ea vine curând la împlinire. Eu cred că ea va fi întocmai exact în acel fel. Eu cred că ea va atinge biserica lui Dumnezeu curând și ea va începe o trezire care va scutura lumea. Eu cred asta.

Domnul Dumnezeu cerului Care a făcut cerurile și pământul al Căruia slujitor sunt și stau aici înaintea voastră și în Numele lui Isus Cristos, acele cuvinte sunt adevărate. O, noi suntem aproape ca să se întâmple ceva. Inima mea este cu așteptări. Eu nu pot nici măcar să mă odihnesc în camera mea de hotel. Noaptea trecută n-am putut dormi deloc. Ea nu m-a părăsit deloc; ea... Eu n-am putut să dorm pe drum aici; eu n-am putut să dorm decât aproape două sau trei ore pe noapte. Eu doar nu mă pot odihni pentru că ceva se pregătește să se întâmple. Dumnezeu nostru se va mișca pe scenă doar tot atât de sigur cum noi stăm aici.

Doar tot așa de sigur că El a spus în trecut, demult despre discernământul pe mână și secretele inimii, El a promis altceva și aici este deja confirmat printre oameni. Oamenii care stau acolo... Și ultima duminică dimineața în biserică acolo la Jeffersonville sau de duminică este o săptămână, când eu am spus aceea, acolo a stat întreaga familie Wright dând mărturie. Bindecuvântările n-au părăsit niciodată acea casă. Ei au spus doar... ea nu pare ca același loc. Acea femeie mică ce nu a țipat niciodată în viața ei, eu presupun de când era bebeluș, tu puteai să o auzi de la trei blocuri de oraș strigând laude lui Dumnezeu. Și puterea lui Dumnezeu era... noi eram atât de amorțiți încât eu n-am putut spune nimic; a trebuit să ies afară din clădire. Eram uns de puterea lui Dumnezeu. El este Dumnezeu. El trăiește.

Eu simt că acel mare lucru este necesar. Duhul Sfânt îmi vorbește acum despre asta, eu cred că s-ar cuveni să avem o seară, această seară în care noi ar trebui să ne consacram pe noi înșine. Nu credeți astfel? Sunteți voi gata, biserică a lui Dumnezeu? Sunteți voi pregătiți pentru o astfel de mișcare? Ați îngropat voi fiecare păcat în Sângele lui Isus Cristos? V-ați mărturisit toate greșelile voastre?

O, slujitori ai evangheliei, prețioșii mei frați, eu vă spun adevărul, așa să mă ajute, Dumnezeu știe că aceea este adevărat. Și noi suntem în umbra a ceva ce este la îndemână acum. Eu nu știu chiar unde, când sau cum, dar eu v-am spus exact adevărul lui Dumnezeu și Dumnezeu știe că acela este adevărul. Duhul Sfânt este aici vindecând, vindecând.

Să avem sufletele noastre vindecate în seara aceasta; să ne rezolvăm starea.

I-am spus lui Billy să nu distribuie niciun cartonaș de rugăciune în seara aceasta. Eu nu vreau o linie de rugăciune. Eu vreau o

36VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

consacrare. Vreau această biserică să se apropie așa de strâns de Dumnezeu. Vreau ca ea să ajungă atât de aproape de Dumnezeu încât când...noi am putea fi în această adunare aici, ca aceea să izbucnească prin această biserică aici. Eu vă spun: când aceea are loc, venirea Domnului este la îndemână. Dușmanul cu bombele lor atomice vine înăuntru ca un șuvoi. Duhul lui Dumnezeu ridică un steag împotriva lui constant.

Și doar amintiți-vă, așa cum v-am spus despre...de la discernământ, luând mâna, la secretele inimii, cum acele lucruri s-au împlinit de fiecare dată, tot așa aceasta s-a întâmplat doar exact în felul în care a spus că va fi. Și asta este exact cu scripturile. Așa cum ea v-a fost dovedită vouă despre cunoașterea secretului inimii, cum că Isus a privit peste mulțimi și a discernut și a putut spune oamenilor că i s-a atins haina Lui și așa mai departe, cum că acea ploaie, ploaia timpurie și ploaia târzie vor fi împreună, așa cum am avut ieri. Acea este exact.

⁶⁶ Nu te teme, biserică a lui Dumnezeu. Știu că aveți o mulțime de șovăieli printre voi. Voi aveți o mulțime de înălțări și coborâri și orice altceva, dar voi încă sunteți biserica viului Dumnezeu; prin harul lui Dumnezeu voi sunteți. Nu contează ce ați făcut sau cum ați făcut, Dumnezeu să vă ierte de păcatele voastre; El vrea o consacrară.

Cum a privit Balaam în jos peste Israel și a spus: „Ei au făcut orice lucru murdar care putea fi făcut.” Dar el a omis să vadă că ei erau biserica viului Dumnezeu. Acolo era stâncă lovită și acel șarpe de aramă înaintea lor, o ispășire stătea acolo pentru ei. Și fiecare din voi care sunteți botezați cu Duhul Sfânt, Sângele lui Isus Cristos vă curăță de tot păcatul. Aleluia!

Duhul Domnului este aici, acum. Eu vorbesc în Numele Domnului. Dacă cineva nu crede asta, vorbiți Domnului despre boala voastră și aflați. Doar vedeți dacă acesta nu este adevărul.

⁶⁷ (*Vorbiri în limbi și interpretesunt date.*) Eu am priceput că unii se întrebă. Lăsați-mă să îndrept aceasta; unul nu a vorbit prea multe cuvinte. Celălalt a interpretat multe cuvinte. Femeia s-a dus de la interpretare la profeție. Acea este exact. Înțelegeți asta corect; aceea este exact corect. Ea a vorbit adevărul. Amin.

⁶⁸ Duhul Sfânt este aici, Puterea viului Dumnezeu. Bolnavilor, nu trebuie să mai fiți bolnavi. Credeți voi? Unde este cineva care este olog, bolnav? Cum e cu tine, de-acolo din scaunul cu roțile? Crezi tu? Crezi?

Este un om care stă acolo în spate, mă uit direct la el, poartă o cravată roșie. Îngerul Domnului stă chiar peste acel om. Eu nu-l cunosc: el are totuși cataractă la ochi. Corect. Tu nu ești de-aici: ești din orașul Salt Lake. Aceasta este ultima ta seară aici. Vrei să mergi înapoi și să te faci bine?

Ridică-te și acceptă-ți vindecarea atunci; crede-o! Amin. „Dacă voi puteți crede...” Aveți credință în Dumnezeu.

Tu care stai în acel cărucior acolo, tu ești pe moarte. Moartea te-a umbrit cu cancer. Tu nu poți trăi stând acolo. Tu Îl crezi pe Domnul Dumnezeu, crezi că El este în mijlocul nostru? Ridică-te în picioare, împinge-ți în spate căruciorul cu rotile și du-te acasă.

Cum este cu tine aici, cineva de-aici deafară? Acela...Domnule Hammond, cum e cu tine? Crezi că Domnul Dumnezeu te poate face bine? Tu stăteai acolo, rugându-te. Crezi că El te va face bine? Dacă o faci, crede și du-te acasă, fii bine. Aleluia.

⁶⁹ Domnul Dumnezeu este în mijlocul poporului Său. Credeți asta? Să ne ridicăm în picioare. Aceasta este ora consacrărilor divine, dacă voi puteți credeți. Domnul Dumnezeu cereo consacrare. El nu poate pătrunde în noi **până** când suntem așa de mult predați voii Lui, puterii Lui. El nu poate pătrunde **până** când noi avem inimile atât de curățite de păcat și de lucrurile lumii, încât Duhul Sfânt poate să ne conducă pe noi și astfel să ne înconjoare acum, așa cum El mă are pe mine chiar acum.

Cum știu eu aceste lucruri? Nu sunt eu; este El care vorbește. Eu v-am spus adevărul despre El. Este ceva nou care izbucnește. Urmăriți și vedeți, că se întâmplă deja. El va izbucni tot atât de sigur cum stau eu pe această platformă. În regulă, fiți pregătiți pentru asta, să primiți pe Domnul Dumnezeu în mari binecuvântări. Voi, biserică a lui Dumnezeu, biserică a viului Dumnezeu, fiecare din voi, acum, să luăm această seară pentru aceasta, *pentru* o consacrare, o consacrare pentru Dumnezeu. Ca voi să luați...

Voi oameni bolnavi, uitați de boala voastră. Căci Dumnezeu din cer stă aici. Unde este El? Pretutindenii peste voi, pretutindenii prin voi, tot în voi. Dumnezeu din cer... Sigur El este. Ridicați-vă mâinile, ridicați-vă glasurile. Consacrați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu.

⁷⁰ Doamne Dumnezeule, eu mă consacru pe mine însumi. Ajută-mă în această nouă slujbă, Doamne, ca puterea Ta, și tăria Ta și mila Ta să mă ungă cu Duhul Sfânt și ca Tu să consacri această biserică și

38VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

aceste lucruri pe care le-am spus despre aceste animale pe care Tu le-ai vorbit în existență. Doamne Dumnezeule, ia biserica Ta în putere, în grija Ta și umple-o cu Duhul Sfânt. O, Doamne, iartă păcatele bisericii. Iartă diferențele noastre, Doamne și toarnă din înalt botezul Duhului Sfânt proaspăt din nou peste oamenii Tăi. Acordă aceasta, Doamne.

71 Ridicați-vă mâinile voastre în aer, lăudați-L pe El. Cântați laude glorioase. Consacrați-vă Lui. Omul este afară din scaunul cu roțile, lăudându-L pe Dumnezeu cu mâinile sus în aer. Omul a fost în scaun cu roțile, este afară dând laudă lui Dumnezeu. Aleluia! Dați-I lui glorie, voi toți oamenii. Lăsați Duhul Sfânt să preia adunarea și s-o ducă în consacrare. Fiecare din voi săpați jos în inimile voastre și scoateți afară toată rădăcina de amărăciune. Scoateți afară tot păcatul, toată necredința, toată îndoiala pe care ați avut-o în inimă; aruncați-le afară. Pregătiți-vă; Duhul Sfânt va face mari lucrări în mijlocul vostru.

72 Doamne, Dumnezeule, ascultă rugăciunea copiilor Tăi care Ți se consacră Ție. Noi venim crezând. Noi Te credem, Doamne; cu toată inima noi Te credem. Ne pocăim de păcatele noastre. Doamne, iartă-mă de toate greșelile mele. Iartă pe frații mei slujitori pentru greșelile lor. Iartă biserica de greșelile ei. Doamne Dumnezeule, sfințește inimile noastre așa de adânc cu dragoste și cu putere și cu consacrare. Găsește-ți plăcere în noi, Doamne. Toarnă puterea Ta. Noi nu am vrea să facem nimic greșit. Eu cred că fiecare bărbat de-aici dinăuntru ar fi făcut același lucru în acea seară când puteau să vorbească rău acelui băiat. Noi nu am folosi puterea Ta pentru lucruri rele. Noi o vom folosi, Doamne, numai pentru gloria Ta să vindece copiii Tăi bolnavi.

O, Doamne, trimite puterea Ta, trimite-o peste noi, Doamne, nu pentru voia noastră, ci pentru gloria lui Dumnezeu. Păgânii se înfurie, ei spun... Ei își imaginează lucruri zadarnice. Dar lasă Duhul Sfânt să scuture acest loc din nou unde noi suntem adunați laolaltă, spunând întâmplări despre puterea Domnului Dumnezeu. Acordă asta, Doamne. Lasă vârtejul puternic de vânt să măture prin fiecare inimă, să ardă tot păcatul, toată nelegiuirea, toate îndoielile, toate temerile și fie ca fiecare persoană să devină un sfânt consacrat pentru Tine. Ascultă-ne, O, Doamne. Fie ca noi să mergem de-aici cu îndrăzneală. Fie ca noi să mergem cu un loc adânc stabilit în inima noastră, cu o credință reală care va scutura munții, spre ceea ce noi cerem. Acordă asta, Doamne.

73

Binecuvântează frații mei slujitori. Binecuvântează pe toți care sunt prezenți. Binecuvântează oamenii bolnavi. Aici Tu ai vindecat bolnavii. Aici au fost suferinzi și stând în scaune cu rotile s-au ridicat în picioare, cei cu cârje aruncându-le pe podea, bolnavii și suferinzi cu mâinile lor în aer lăudându-Te. Noi Te iubim, Doamne. Noi Te credem; noi știm că Tu ești Dumnezeu. Noi știm că aceste lucruri pe care le-am cerut, Tu ai spus: „Când vă rugați, credeți că primiți ceea ce cereți și vă va fi dat.” Acela este Cuvântul Tău, Doamne; noi credem asta și rugăciunile noastre. O, Îți mulțumesc, Doamne Isuse, pentru promisiunile Tale căci ele toate sunt adevărate. Ele sunt da și amin pentru fiecare. Ascultă-ne, Doamne. Vorbește prin noi și folosește-ne pentru gloria Ta.

Noi ne consacram pe noi înșine Ție. Noi ne dedicăm pe noi înșine.

Eu mă dedic pe mine însumi din nou peste acest amvon în seara aceasta, Doamne. Doamne Dumnezeule, încearcă-mă, dacă există ceva rău în mine, ia-l la o parte, Doamne, dacă există ceva că Tu ai putea să mă folosești pentru a ajuta biserica Ta și poporul Tău mai departe spre o slujbă mai bună, spre o mai bună înțelegere a lui Dumnezeu, iată-mă, Doamne, vorbește și slujitorul Tău va asculta. Eu voi răspunde, Doamne, doar vorbește și eu voi face orice Tu îmi spui să fac.

Doamne Dumnezeule, fie ca eu să am favoare în privirea Ta, nu pentru gloria mea. Tu m-ai încercat în foc pentru aceea, Doamne, dar pentru ajutorul bisericii Tale și pentru binele poporului Tău care sunt împrăștiați pretutindeni în lume acum. Fie ca ei să vină împreună ca o singură biserică, ca o singură unitate, ca una...Ca o singură persoană noi să stăm în puterea învierii. Și fie ca Tu să-ți reverși Duhul Tău și darurile peste biserica ta care va fi un lucru remarcabil pentru lume, Doamne, care va cauza toți oamenii să știe ce au lăsat ei în urmă. Acordă asta, Doamne. Noi Îți dăm aceste rugăciuni ție pentru răspuns, crezând că Tu o vei face, în Numele Fiului Tău, Isus Cristos. Amin.

Eu Îl iubesc, Eu Îl iubesc

Că-ntâi El m-a iubit,

74

Îl iubiți voi? Ridicați-vă mâinile astfel. Doar ridicați-vă mâinile și lăudați-L, cu toată inima voastră. Doar dați-I Lui laudă.

...pelemnul Calvarului.

Îl iubesc (O faceți voi cu adevărat? Amin.)

40VORBEȘTE ACESTUI MUNTE

Pentru că(pentru că...de ce?) m-a iubit întâi...(Voi Îl iubiți cu adevărat?
Doar ridicați-vă mâinile acum. Lăudați-L)
...salvarea

Pe lemnul calvarului.

75 O, nu este El minunat? Nu este El măreț? Simțiți voi ca și cum Duhul Sfânt, sângele lui Cristos a spălat inima voastră și esteliberă de păcat, vă simțiți bine acum? Câți și-au consacrat viețile lor din nou pentru Dumnezeu, ridicați-vă mâinile. „Eu mă consacrez pentru Tine, o, Doamne, Tu ești Dumnezeul meu; Salvatorul meu este Isus Cristos. Și eu acum mă dau pe mine însumi pe deplin și complet Ție în serviciul Tău”. Lăsați să fie așa în inima voastră. Eu cred că Dumnezeu o să facă un lucru măreț printre noi. El deja a început. Și dacă el a început astfel, ce va fi el după ce merge un pic de timp? Binecuvântat fie Numele Domnului.

76 În regulă. Să cântăm acest imn bun, vechi al bisericii acum înainte ca noi să plecăm, „Credința Mea Privește Sus La Tine.” Acolo este unde stăm noi; acela este singurul lucru care va mișca un munte. Acea este când Dumnezeu trebuie să vă ungă cu o astfel de credință care nu poate da greș. „Credința Mea Privește Sus La Tine,” să cântăm asta acum cu ochii noștri, și mâinile noastre și inimile noastre înălțate spre Dumnezeu. Toți împreună acum.

Credința mea privește sus la Tine,
Tu Miel al Calvarului, Salvator divin;
Acum, ascultă-mă în timp ce mă rog,
la tot păcatul meu,
Nu mă lăsa...această zi.
Să fiu în întregime al Tău!

Să ne aplecăm capetele așa cum....(*Fratele Branham începe să fredoneze*)
...viața ca un labirint întunecat, eu pășesc(În câmpuri...)

Și suferințe în jur se răspândesc,
Fii Tu Călăuza mea;
Poruncește întunericului să-l prefaci în zi,
Șterge întristările și temerile,
Niciu mă lăsa să rătăcesc vreodată,
De la Tine.

(*Fratele Branham începe să fredoneze*)...?...Dumnezeu să te binecuvânteze,
frate...?...